

BUTLLETÍ OFICIAL DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

VI legislatura

Sisè període

Número 301

Divendres, 24 de maig de 2002

S U M A R I

3. TRAMITACIONS EN CURS

3.01. Projectes i proposicions de llei i altres propostes de normes

3.01.01. Projectes de llei

Projecte de llei de transport per cable (tram. 200-00043/06). Dictamen de la Comissió. Esmenes reservades per a defensar en el Ple.

2

Projecte de llei d'ordenació vitivinícola (tram. 200-00051/06). Dictamen de la Comissió. Esmenes reservades per a defensar en el Ple.

12

3.10. Procediments que es clouen amb l'adopció de resolucions

3.10.65. Projectes i propostes de resolució d'actuació davant les Corts Generals

Proposta de resolució per la qual s'acorda de presentar a la Mesa del Congrés dels Diputats la Proposició de llei de modificació de la Llei orgànica 2/1979, del 3 d'octubre, del Tribunal Constitucional, perquè els magistrats nomenats a proposta del Senat ho siguin en representació de les comunitats autònomes (tram. 270-00018/06). Dictamen de la Comissió.

26

3. TRAMITACIONS EN CURS

3.01. PROJECTES I PROPOSICIONS DE LLEI I ALTRES PROPOSTES DE NORMES

3.01.01. PROJECTES DE LLEI

Projecte de llei de transport per cable Tram. 200-00043/06

Dictamen de la Comissió de Política Territorial

A LA MESA DEL PARLAMENT

La Comissió de Política Territorial, en sessió tinguda el dia 8 de maig de 2002, ha estudiat el text del Projecte de llei de transport per cable, tramès pel Govern, l'Informe de la Ponència i les esmenes presentades pels grups parlamentaris.

Finalment, recollint les modificacions aprovades per la Comissió i d'acord amb el que disposen els articles 97 i 98 del Reglament del Parlament, ha acordat d'establir el Dictamen següent:

PROJECTE DE LLEI DEL TRANSPORT PER CABLE

TRAM. 200-00043/06

PREÀMBUL

I

El desenvolupament del transport per cable a Europa es va produir a mitjan segle XIX, i aquest sistema de transport es va introduir a terres catalanes al principi del segle XX. Catalunya ha mantingut, des del primer moment, el seu lideratge a la península Ibèrica pel que fa al nombre d'instal·lacions de transport per cable.

El transport per cable és un mitjà de transport que es distingeix dels altres pel sistema de tracció mitjançant un cable o més. Catalunya disposa actualment de cent cinquanta-una instal·lacions de transport per cable que serveixen per a satisfer necessitats de transport de naturalesa diversa.

Diferenciant aquestes instal·lacions pel règim d'ús, un primer grup s'adreça a cobrir les necessitats de desplaçament de les persones en els casos en què les circumstàncies de la zona o les característiques del terreny afavoreixen l'ús d'aquest mitjà de transport, que en algun cas pot esdevenir imprescindible perquè no hi ha cap altre mitjà de transport públic alternatiu que garanteixi el dret de les persones a la mobilitat. D'altra banda, hi ha un altre grup d'instal·lacions de transport per cable, de gran importància i tradició a Catalunya, que són les utilitzades per les persones afeccionades a activitats de lleure o a la pràctica d'esports d'hivern. Respecte a això, cal destacar l'augment progressiu del nombre de persones que practiquen esports d'hivern a

les comarques catalanes, la qual cosa comporta un increment constant en el nombre d'instal·lacions de transport per cable situades en estacions d'esquí.

II

L'article 9.15 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya atribueix a la Generalitat la competència exclusiva en matèria del transport per cable.

Per a garantir la seguretat de les persones i el respecte al medi ambient, és necessari disposar d'una norma amb rang de llei que reguli la construcció i explotació de les instal·lacions de transport per cable.

III

Aquesta Llei s'estructura en set capítols que abasten totes les qüestions que s'han de regular amb la finalitat d'assolir els objectius previstos.

El capítol I recull les disposicions generals i fa una descripció detallada de les instal·lacions que es regeixen per aquesta Llei. Cal ressaltar-ne els preceptes que fan referència a la seguretat de les instal·lacions de transport per cable, el respecte al medi ambient, l'accessibilitat de les persones amb mobilitat reduïda i la protecció dels drets dels usuaris. Aquest capítol també estableix la classificació de les instal·lacions i regula el registre que ha de contenir llurs dades principals.

El capítol II estableix el règim de les instal·lacions que tenen la condició de servei públic, que són les destinades a satisfer les necessitats de desplaçament de les persones i, en conseqüència, presten el servei de manera continuada, i també un procediment general i un d'específic per a les instal·lacions de transport per cable urbà de titularitat d'un ajuntament. En la regulació del procediment general a seguir en relació amb aquestes instal·lacions s'ha previst, prèviament a l'aprovació del projecte, els tràmits d'informació pública i d'informe dels òrgans o ens afectats, d'avaluació d'impacte ambiental i dictamen de la Comissió Consultiva del Transport per Cable. Així mateix, es preveu que la construcció i l'explotació puguin ésser realitzades per l'Administració mateixa, o bé que la construcció i l'explotació o només l'explotació es puguin encarregar a una persona natural o jurídica. Finalment, es preveuen les causes d'extinció. Amb relació a les instal·lacions de servei públic i titularitat municipal, s'han fixat els trets bàsics que ha de contenir el procediment que s'estableixi per reglament.

El capítol III és dedicat a les instal·lacions de transport públic que no tenen la condició de servei públic, que afecta el major nombre d'instal·lacions de Catalunya en incloure's aquí les situades a les estacions d'esquí. Aquest capítol fixa el procediment d'atorgament de l'autorització administrativa, que sempre s'inicia a petició de la persona interessada en l'establiment de la instal·lació, la qual ha de presentar el projecte corresponent. La direcció general competent en matèria de transports ha de resoldre sobre l'aprovació del projecte, amb la intervenció prèvia dels ens locals afectats, de l'òrgan competent en matèria de medi ambient i de l'òr-

gan competent en matèria de protecció civil, si escau. El procediment fineix amb l'atorgament de l'autorització administrativa, que permet iniciar l'explotació de la instal·lació.

Les instal·lacions de transport privat, regulades al capítol IV per mitjà d'un únic article, se sotmeten a les mateixes condicions de seguretat i respecte al medi ambient que les de transport públic. És per això que s'ha optat per fer una remissió al procediment que estableix el capítol III.

El capítol V es refereix exclusivament a la Comissió Consultiva del Transport per Cable, que ha d'ésser l'òrgan consultiu i assessor de la Generalitat en matèria del transport per cable. Pel que fa a la seva composició, s'ha garantit que hi siguin representats tots els sectors que puguin tenir algun interès en la matèria, en la forma que determini el reglament que ha de desenvolupar aquesta Llei.

El capítol VI regula la inspecció i el control de les instal·lacions. La potestat d'inspecció de les instal·lacions s'atribueix al departament competent en matèria de transports, sens perjudici de les competències que corresponguin a d'altres departaments o administracions públiques. Les funcions que tenen encomanades els serveis d'inspecció són de fer les revisions i les proves necessàries per a garantir que les instal·lacions mantenen les condicions de seguretat exigibles. Lligat a això, s'ha previst l'obligació de les empreses que exploten les instal·lacions de facilitar als serveis d'inspecció el compliment de llurs tasques.

El capítol VII recull les infraccions a la Llei i les sancions que es poden imposar als infractors. En primer lloc, s'hi fa una descripció detallada de les conductes constitutives d'infracció, i a continuació es fixen les sancions que es poden imposar. Els imports que s'han establert per a les sancions pecuniàries s'han adequat a la gravetat dels fets constitutius de la infracció. Per al cas de reincidència en infraccions molt greus, a banda de la sanció pecuniària s'ha previst la caducitat de la concessió o la revocació de l'autorització administrativa. També s'ha establert la possibilitat que s'adoptin mesures provisionals mentre es tramita el procediment sancionador, que en els casos més greus poden significar la clausura de la instal·lació.

Per acabar, cal destacar especialment, de la part final de la Llei, d'una banda, la disposició addicional única, que estableix que a l'entrada en vigor de la Llei no s'ha de produir cap modificació en la titularitat de les instal·lacions per cable ja existents.

D'altra banda, la disposició transitòria primera, que preveu que les persones titulars de les concessions d'instal·lacions que no tenen la condició de servei públic puguin optar per mantenir el sistema anterior o per substituir la concessió per l'autorització administrativa corresponent. En coherència, amb la finalitat d'evitar, tant com sigui possible, que instal·lacions de la mateixa naturalesa se sotmetin a dos règims jurídics diferents, s'ha previst que, en cas que no s'exerceixi l'opció esmentada, la concessió es converteix en autorització administrativa i se sotmet al règim establert per aquesta Llei.

CAPÍTOL I

DISPOSICIONS GENERALS

ARTICLE 1. OBJECTE DE LA LLEI

Aquesta Llei té per objecte la regulació de la construcció, la posada en servei i l'explotació de les instal·lacions de transport de persones per cable que discorren íntegrament pel territori de Catalunya.

ARTICLE 2. ÀMBIT D'APLICACIÓ

1. Es regeixen per aquesta Llei les instal·lacions següents:

- Els funiculars i altres instal·lacions dels vehicles de les quals es desplacen sobre rodes o altres dispositius de sustentació i mitjançant la tracció d'un cable o més.
- Els telefèrics, els vehicles dels quals són desplaçats o moguts en suspensió per un cable o més. Aquesta categoria inclou els telecabines i els telecadires.
- Els teleesquí, que, per mitjà d'un cable, arrossegueu els usuaris.

2. Les instal·lacions que de manera exclusiva es destinen al transport de mercaderies per cable es regeixen per llur normativa específica, sens perjudici que els sigui aplicable aquesta Llei amb caràcter supletori.

3. Queden exclosos de l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei:

- Els ascensors, tal com els defineix la Directiva 95/16/CE.
- Els tramvies de tipus convencional amb tracció per cable.
- Les instal·lacions utilitzades amb finalitats agrícoles.
- Els materials específics per a fires, fixos o mòbils, i les instal·lacions dels parcs d'atraccions destinades a l'esbarjo que no s'utilitzin com a mitjans de transport de persones.
- Les instal·lacions mineres i les instal·lacions implantades i utilitzades amb fins industrials.
- Les embarcacions amb tracció per cable.
- Els ferrocarrils de cremallera.
- Les instal·lacions accionades per mitjà de cadenes.

ARTICLE 3. OBJECTIUS

Els objectius principals d'aquesta Llei són:

- Garantir el més alt nivell de seguretat i d'accessibilitat de les instal·lacions de transport per cable.
- Fer compatibles amb el respecte al medi ambient la construcció i l'explotació de les instal·lacions de transport per cable, inclosos els vehicles.
- Protegir els drets dels usuaris de les instal·lacions de transport per cable.

ARTICLE 4. SEGURETAT DE LES INSTAL·LACIONS

1. Les instal·lacions de transport per cable i llur infraestructura, els subsistemes i els constituents de seguretat han de garantir la seguretat de les persones. Amb aquesta finalitat, llur construcció i explotació s'han

d'ajustar a les especificacions tècniques prescrites per la normativa de la Unió Europea i a la resta de normes que els siguin aplicables.

2. La persona física o jurídica que explota una instal·lació de transport per cable, per a garantir-ne la seguretat, ha d'acreditar anualment davant la inspecció, en la forma que sigui determinada per reglament, que la instal·lació ha superat els controls i les revisions preceptius. En cada una de les instal·lacions de transport per cable ha de figurar, en un lloc visible per als usuaris, un rètol identificatiu en què consti el nom de la instal·lació, el número de registre i l'òrgan competent per a fer-ne la inspecció.

3. Les instal·lacions de transport per cable han d'adequar els elements i les mesures de seguretat a les normes que s'aprovin com a conseqüència de l'evolució dels coneixements i la tècnica en aquesta matèria. Amb aquesta finalitat, els serveis tècnics del departament competent en matèria de transports poden requerir a les persones físiques o jurídiques que explotin les instal·lacions que duguin a terme les millores, les modificacions, les revisions i els assaigs que es considerin necessaris, d'acord amb els terminis que siguin establerts per reglament.

4. Les empreses explotadores de les instal·lacions de transport per cable han de comunicar al departament competent en matèria de transports qualsevol accident o incident que es produeixi en relació amb les dites instal·lacions, en la forma i el termini que siguin establerts per reglament.

ARTICLE 5. SEGURETAT DELS USUARIS

La construcció i l'explotació d'instal·lacions de transport per cable requereixen l'adopció prèvia d'un pla d'autoprotecció que prevegi els riscos i les emergències que es poden produir i les mesures que s'han de prendre en aquestes situacions.

ARTICLE 6. ZONA D'INFLUÈNCIA

1. El projecte del pla d'autoprotecció a què fa referència l'article 5 ha de delimitar una zona d'influència de la instal·lació, per a garantir la seguretat dels usuaris i de terceres persones.

2. S'entén per *zona d'influència*, als efectes del que estableix l'apartat 1, la superfície que comprèn l'espai ocupat per la instal·lació quan és en funcionament i les distàncies de seguretat necessàries, d'acord amb el que estableixin les normes tècniques aplicables.

3. L'execució d'obres en terrenys situats en la zona d'influència d'una instal·lació de transport per cable que puguin afectar l'explotació de la instal·lació requereix l'autorització administrativa prèvia de la direcció general competent en matèria de transports. L'autorització ha d'ésser denegada si els treballs comporten un risc per a la seguretat de la instal·lació o dels usuaris.

ARTICLE 7. PROTECCIÓ DEL MEDI AMBIENT

La construcció i l'explotació de les instal·lacions de transport per cable i llurs vehicles s'han de subjectar als principis de sostenibilitat, de respecte al medi ambient i d'aplicabilitat de l'avaluació d'impacte ambiental, en els termes establerts per la normativa vigent aplicable.

ARTICLE 8. CLASSIFICACIÓ

1. Les instal·lacions de transport per cable poden tenir un règim d'ús públic o privat:

a) Són instal·lacions de transport públic per cable les destinades a l'activitat de transport per compte d'altri mitjançant retribució econòmica.

b) Són instal·lacions de transport privat per cable les destinades al transport per compte propi d'ús gratuït, bé sigui per a satisfer necessitats d'ús particular, bé com a complement d'altres activitats principals efectuades pels titulars de la instal·lació.

2. Les instal·lacions de transport públic per cable es poden diferenciar, per la naturalesa del servei que presten, entre:

a) Les que tenen la consideració de servei públic, que són les instal·lacions destinades a satisfer les necessitats de desplaçament de les persones, garantint-los el dret a la mobilitat, i que presten el servei de manera continuada, amb subjecció a un calendari i uns horaris aprovats per l'Administració.

b) Les que no tenen la consideració de servei públic, que són les instal·lacions destinades de manera habitual a transportar persones per a practicar una activitat esportiva o de lleure. Es consideren incloses en aquest apartat les instal·lacions situades a les estacions d'esquí o similars.

3. Les instal·lacions de transport públic per cable considerades de servei públic es poden diferenciar entre:

a) Les d'àmbit urbà, que són les emplaçades íntegrament dins un mateix terme municipal.

b) Les d'àmbit interurbà, que són les emplaçades en més d'un terme municipal.

ARTICLE 9. TÍTOL DE TRANSPORT I ACCÉS A LES INSTAL·LACIONS

1. Tothom té dret, un cop adquirit el títol de transport corresponent, a utilitzar les instal·lacions de transport públic per cable, d'acord amb les tarifes que hagin estat aprovades per l'Administració o que li hagin estat comunicades, segons escaigui.

2. Els usuaris, durant la prestació del servei, han de mantenir el títol de transport a disposició del personal de l'empresa que explota la instal·lació, el qual ha d'estar degudament acreditat.

3. Amb l'adquisició del títol de transport, els usuaris assumeixen l'obligació de respectar les normes d'ús de la instal·lació aprovades per l'Administració, que han d'ésser exposades al públic en lloc visible, segons el que sigui establert per reglament a aquests efectes.

ARTICLE 10. ACCESSIBILITAT DE LES PERSONES AMB MOBILITAT REDUÏDA

Els titulars de les instal·lacions de transport públic per cable han d'adoptar les mesures necessàries per a garantir-hi l'accés a les persones amb mobilitat reduïda, d'acord amb la normativa específica sobre aquesta matèria.

ARTICLE 11. PROTECCIÓ DELS DRETS DELS USUARIS

1. Les persones físiques o jurídiques explotadores d'una instal·lació de transport per cable han de tenir a disposició dels usuaris llibres o fulls de reclamacions, perquè puguin formular qualsevol reclamació sobre la instal·lació o el servei de transport, i han d'exhibir un rètol visible per als usuaris de la instal·lació que ho posi en coneixement d'aquests. Els models de les reclamacions i el procediment per a tramitar-les s'han de determinar per reglament.

2. Les controvèrsies que es puguin plantejar entre els usuaris i l'empresa explotadora d'una instal·lació de transport per cable amb relació a la prestació del servei s'han de sotmetre a la Junta Arbitral del Transport de Catalunya, que es regeix per les pròpies normes de funcionament i en la qual, en tot cas, hi ha d'haver representants de l'Administració, dels titulars d'instal·lacions de transport per cable i dels usuaris.

ARTICLE 12. REGISTRE DE LES INSTAL·LACIONS DE TRANSPORT PER CABLE

El departament competent en matèria de transports ha de mantenir el Registre de les Instal·lacions de Transport per Cable, en el qual han de constar totes les instal·lacions, llurs característiques principals i les persones físiques o jurídiques que en són titulars o les exploten. Les dades concretes que han de constar en el Registre s'han de determinar per reglament.

CAPÍTOL II**INSTAL·LACIONS DE TRANSPORT PÚBLIC PER CABLE CONSIDERADES DE SERVEI PÚBLIC****ARTICLE 13. INICIATIVA I PROCEDIMENT**

1. La iniciativa per a l'establiment d'instal·lacions de transport públic per cable que, d'acord amb l'article 8, tinguin la consideració de servei públic pot correspondre a les administracions públiques o a una persona física o jurídica. En qualsevol cas, la titularitat d'aquestes instal·lacions ha d'ésser pública.

2. El procediment per a tramitar l'establiment d'instal·lacions de transport públic per cable la titularitat de les quals correspongui a la Generalitat és el que estableix aquest capítol. Per a l'establiment d'instal·lacions d'àmbit urbà de titularitat municipal, cal atènyer-se al que estableix l'article 25.

3. Qualsevol modificació d'una de les instal·lacions a què es refereix l'apartat 1 es tramita pel procediment regulat per aquest capítol per a l'establiment de les dites instal·lacions. S'han d'establir per reglament els supòsits en què la modificació requereix únicament la comunicació prèvia a l'òrgan competent.

ARTICLE 14. PROJECTE

1. L'establiment d'instal·lacions de transport públic per cable considerades de servei públic, o la modificació de les existents, requereix l'aprovació prèvia del projecte corresponent.

2. El projecte a què es refereix a l'apartat 1 ha d'incloure la documentació prescrita per la legislació apli-

cable a la Generalitat en matèria de contractació administrativa; especialment, la memòria descriptiva, la qual ha de fer referència a les necessitats a satisfer i als factors de tota mena a tenir en compte; l'adequació de les instal·lacions a les determinacions urbanístiques vigents en el municipi; la descripció del treball i de les obres i llurs característiques bàsiques; l'àmbit de la zona d'influència; l'anàlisi de seguretat i l'informe de seguretat corresponent; les tarifes que es proposen; un estudi d'impacte ambiental, i la proposta del reglament d'explotació, que ha d'incloure el pla d'autoprotecció per a situacions d'emergència, el pla d'evacuació per al cas d'aturada de la instal·lació i la resta de circumstàncies que siguin determinades per reglament.

ARTICLE 15. INFORMACIÓ PÚBLICA I INFORMES

1. Durant el procediment per a l'aprovació del projecte a què es refereix l'article 14 s'han de fer els estudis tècnics necessaris i s'ha d'obrir un període d'informació pública, pel termini d'un mes.

2. Simultàniament al període d'informació pública a què es refereix l'apartat 1, el projecte s'ha de sotmetre a l'informe dels ens locals competents en l'àmbit territorial en el qual es projecta de construir la instal·lació, de l'òrgan competent en matèria de protecció civil en relació amb el pla per a situacions d'emergència i de la resta d'entitats o administracions públiques que puguin ésser afectades per la instal·lació. Si en el termini d'un mes no s'han rebut els informes sol·licitats, pot continuar la tramitació del procediment.

ARTICLE 16. DECLARACIÓ D'IMPACTE AMBIENTAL

Un cop acabat el termini d'informació pública a què es refereix l'article 15.1, la direcció general competent en matèria de transports ha de valorar les alegacions presentades en aquest tràmit i enviar-les juntament amb el projecte a l'òrgan competent en matèria de medi ambient perquè formuli la declaració d'impacte ambiental, si escau, d'acord amb la normativa vigent.

ARTICLE 17. DICTAMEN DE LA COMISSIÓ CONSULTIVA DEL TRANSPORT PER CABLE

El projecte a què es refereix l'article 14, un cop evacuats els tràmits fixats pels articles 15 i 16, i abans d'ésser aprovat, s'ha de sotmetre a la Comissió Consultiva del Transport per Cable, que ha de tenir en compte el contingut dels informes emesos al llarg del procediment.

ARTICLE 18. APROVACIÓ DEL PROJECTE

1. El director o directora general competent en matèria de transports ha de resoldre sobre l'aprovació del projecte a què es refereix l'article 14 en el termini de dos mesos, a comptar de l'emissió del dictamen de la Comissió Consultiva del Transport per Cable.

2. L'aprovació del projecte, d'acord amb l'apartat 1, implica la declaració d'utilitat pública i la necessitat d'ocupació dels béns i els drets afectats, per mitjà de l'ocupació temporal o de l'expropiació forçosa. A aquests efectes, el projecte ha d'incloure la relació completa i individualitzada dels béns i els drets no integrants del domini públic que calgui adquirir o ocupar per a executar-lo.

3. Els terrenys de propietat privada afectats pel traçat d'una instal·lació de transport públic per cable considerada de servei públic que no hagin d'ésser expropiats resten subjectes a una servitud legal de construcció i conservació de la instal·lació i de salvament de persones. L'extensió de la zona que ha de suportar la servitud ha d'ésser només la imprescindible, ateses la naturalesa de la instal·lació i la configuració dels terrenys. Els propietaris dels terrenys afectats per la servitud tenen dret a ésser indemnitzats pels titulars de l'explotació de la instal·lació pels danys que se'ls puguin ocasionar.

ARTICLE 19. ESTABLIMENT D'INSTALLACIONS

1. La construcció i l'explotació de les instal·lacions de transport públic per cable de servei públic pot adoptar, indistintament, qualsevol de les modalitats següents:

- a) Construcció i explotació a càrrec de l'Administració.
- b) Construcció a càrrec de l'Administració i explotació a càrrec d'una persona física o jurídica.
- c) Construcció i explotació a càrrec d'una persona natural o jurídica.

2. Es considera que la construcció i l'explotació són a càrrec de l'Administració si s'efectuen mitjançant una entitat de dret públic creada amb aquesta finalitat o si s'atribueixen a una societat de dret privat en el capital de la qual sigui exclusiva la participació de l'Administració o d'un ens públic que en depengui.

3. Correspon al conseller o consellera del departament competent en matèria de transports d'adjudicar els contractes relatius a la construcció i a l'explotació de les instal·lacions de transport públic per cable considerades de servei públic, d'acord amb els procediments i les formes d'adjudicació que determina la legislació sobre contractació administrativa aplicable a la Generalitat.

ARTICLE 20. ADJUDICACIÓ CONJUNTA DE LA CONSTRUCCIÓ I L'EXPLOTACIÓ

1. L'adjudicació dels contractes per a la construcció i l'explotació de les instal·lacions de transport públic per cable considerades de servei públic s'ha de fer per concurs. El plec que en reguli les condicions jurídiques, econòmiques i administratives ha d'ésser aprovat pel conseller o consellera competent en matèria de transports.

2. En el desenvolupament i l'adjudicació del concurs a què es refereix l'apartat 1 s'han d'aplicar les regles generals que estableix la legislació de contractació administrativa aplicable a la Generalitat.

ARTICLE 21. RÈGIM DE L'EXPLOTACIÓ

1. L'explotació de les instal·lacions de transport públic per cable considerades de servei públic a càrrec d'una persona física o jurídica s'ha de fer en règim de concessió administrativa, adjudicada, amb caràcter general, per concurs. Excepcionalment, si hi ha raons que ho justifiquin, l'Administració pot acordar qualsevol de les altres modalitats de gestió del servei públic que estableix la normativa vigent.

2. La durada de les concessions d'explotació de les instal·lacions a què es refereix l'apartat 1 no pot excedir el ter-

mini màxim fixat per la legislació aplicable a la Generalitat en matèria de contractació administrativa.

ARTICLE 22. CONDICIONS DELS CONTRACTES

1. Els contractes, tant si són de construcció i explotació com si són només d'explotació, de les instal·lacions de transport públic per cable considerades de servei públic han de fixar les condicions que regeixen la contractació i els drets i les obligacions de les parts, d'acord amb el que sigui determinat per reglament, i s'han d'adequar, en qualsevol cas, al que estableix la legislació sobre contractació administrativa aplicable a la Generalitat.

2. El plec de clàusules dels contractes a què es refereix l'apartat 1 ha de fixar les tarifes aplicables per a l'ús de la instal·lació, que han de cobrir el total dels costos i permetre l'amortització adequada i la correcta prestació del servei. La direcció general competent en matèria de transports pot autoritzar la revisió d'aquestes tarifes, en la forma establerta per reglament, si l'evolució dels costos ha alterat l'equilibri econòmic del contracte.

3. El funcionament de les instal·lacions de transport públic per cable considerades de servei públic ha d'ésser objecte de regulació mitjançant un reglament d'explotació específic per a cada instal·lació, aprovat per la direcció general competent en matèria de transports, d'acord amb el que sigui determinat per reglament.

4. Els contractes relatius a la construcció i a l'explotació d'instal·lacions de transport públic per cable considerades de servei públic es poden transmetre, amb l'autorització prèvia del conseller o consellera competent en matèria de transports, d'acord amb la normativa aplicable a la Generalitat en matèria de contractació administrativa.

ARTICLE 23. INEMBARGABILITAT DE LA INSTAL·LACIÓ I CONSTITUCIÓ DE GARANTIES

1. Les instal·lacions de transport públic per cable considerades de servei públic són inembargables.

2. La constitució d'hipoteques i d'altres drets de garantia sobre les concessions d'instal·lacions de transport públic per cable considerades de servei públic requereix l'autorització prèvia del conseller o consellera competent en matèria de transports, mitjançant resolució expressa.

ARTICLE 24. CAUSES D'EXTINCIÓ DELS CONTRACTES

Són causes d'extinció dels contractes relatius a la construcció i a l'explotació d'instal·lacions de transport públic per cable considerades de servei públic el finiment del termini contractual o la resolució del contracte, que es pot produir per un dels motius següents:

- a) La mort o la incapacitat sobreenvenida de la persona física contractista individual o l'extinció de la personalitat jurídica de la societat contractista.
- b) La declaració de fallida, la suspensió de pagaments, el concurs de creditors per insolvència fallida en qualsevol procediment o l'acord de quitament i espera.
- c) El mutu acord entre l'Administració i els contractistes.

d) La manca de prestació pels contractistes de la garantia definitiva o de les garanties especials o complementàries o la manca de formalització del contracte.

e) L'incompliment de les obligacions contractuals essencials.

f) Les altres causes que siguin determinades per reglament, d'acord amb la legislació sobre contractació administrativa aplicable a la Generalitat, i les que estableixi el contracte.

ARTICLE 25. INSTAL·LACIONS DE TITULARITAT MUNICIPAL

1. L'establiment o la modificació d'instal·lacions de transport públic per cable considerades de servei públic, si són d'àmbit urbà i són de titularitat municipal, requereix l'aprovació prèvia del projecte, en els termes que prescriu l'article 29.

2. Abans de la posada en funcionament de la instal·lació, la direcció general competent en matèria de transports n'ha de comprovar l'adequació al projecte aprovat i el funcionament correcte.

CAPÍTOL III

INSTAL·LACIONS DE TRANSPORT PÚBLIC PER CABLE NO CONSIDERADES DE SERVEI PÚBLIC

ARTICLE 26. CONSTRUCCIÓ I EXPLOTACIÓ DE LES INSTAL·LACIONS

1. La construcció i l'explotació d'instal·lacions de transport públic per cable que, d'acord amb l'article 8, no tinguin la consideració de servei públic requereixen l'aprovació del projecte corresponent i l'atorgament de l'autorització administrativa d'explotació, segons el procediment establert per aquesta Llei i pel reglament que la desenvolupi.

2. Si l'establiment d'una instal·lació de les que especifica l'apartat 1 és convenient per a l'interès públic o implica una repercussió socialment beneficiosa, es pot autoritzar els titulars per a utilitzar els terrenys necessaris i, si s'escau, per a adquirir els de propietat privada, de conformitat amb el procediment d'expropiació forçosa establert per la legislació vigent, a títol de beneficiaris.

ARTICLE 27. PROCEDIMENT

El procediment per a l'establiment d'una instal·lació de transport públic per cable no considerada de servei públic s'inicia sempre a instància de la persona interessada, per mitjà d'una sol·licitud adreçada a la direcció general competent en matèria de transports, acompanyada del projecte corresponent, que ha d'incloure els documents següents:

a) La memòria justificativa de l'interès i la conveniència de la instal·lació.

b) El projecte de construcció de la instal·lació, redactat per un facultatiu o facultativa competent i visat pel col·legi professional que correspongui, que ha d'incloure una anàlisi de seguretat i l'informe de seguretat corresponent, d'acord amb el que estableix la normativa dictada per les institucions de la Unió Europea i la resta de normes que siguin aplicables.

c) La proposta de reglament d'explotació, que ha d'incloure els plans d'autoprotecció i d'evacuació que siguin preceptius.

d) La memòria explicativa sobre l'adequació de la instal·lació a les determinacions urbanístiques vigents en el municipi, que ha d'incloure els plànols dels terrenys afectats i els títols de disponibilitat.

e) Les tarifes que es proposen per a l'ús de la instal·lació, llevat que el preu inclogui, a més del servei de transport per cable, altres prestacions complementàries.

f) La declaració d'impacte ambiental, si aquesta ja s'ha formulat en relació amb la instal·lació que es projecta construir, o, altrament, un estudi d'impacte ambiental o un certificat de l'òrgan competent en matèria de medi ambient que acrediti que no és procedent de sotmetre la instal·lació que es tracti al tràmit d'avaluació d'impacte ambiental, cas en el qual s'ha d'aportar una memòria sobre els efectes que pot tenir en el medi ambient i les mesures específiques de protecció.

g) Els justificants de no tenir cap deute amb la Generalitat i d'estar al corrent de pagament de les obligacions tributàries i de la seguretat social.

h) Qualsevol altre document que sigui determinat per reglament.

ARTICLE 28. INFORMES

1. El projecte a què fa referència l'article 27 s'ha de sotmetre als informes dels ens locals afectats per la instal·lació, de l'òrgan competent en matèria de protecció civil, en relació amb el pla d'autoprotecció per a situacions d'emergència, i de la resta d'entitats o administracions públiques que puguin ésser afectades per la instal·lació. Si en el termini d'un mes no s'han rebut els informes sol·licitats, s'ha de continuar el procediment.

2. En cas d'ésser exigible la presentació de l'estudi d'impacte ambiental, d'acord amb el que prescriu la lletra f de l'article 27, s'ha de trametre a l'òrgan competent en matèria de medi ambient perquè formuli la declaració d'impacte ambiental i no es pot atorgar l'autorització fins que no es resolgui aquest tràmit amb caràcter favorable.

ARTICLE 29. APROVACIÓ DEL PROJECTE

1. El director o directora general competent en matèria de transports ha de resoldre de manera expressa sobre l'aprovació del projecte a què es refereix l'article 27 en el termini de tres mesos a comptar des de la presentació de tota la documentació prescrita per l'article 27, tenint en compte el contingut dels informes emesos i l'adequació del projecte a la normativa aplicable. La manca de notificació de la resolució expressa en el termini indicat comporta la desestimació de la sol·licitud.

2. L'aprovació del projecte a què es refereix l'apartat 1 implica l'autorització administrativa per a l'inici dels treballs de construcció de la instal·lació, sens perjudici de l'obtenció de la resta de permisos i llicències preceptius.

3. La resolució d'aprovació del projecte a què es refereix l'apartat 1 ha de contenir les mesures necessàries per a la protecció adequada del medi ambient i els recursos naturals. També s'hi poden fer constar altres

observacions i condicions que calgui tenir en compte en les obres d'execució, i també la documentació complementària que calgui aportar.

4. Durant l'execució de les obres, els serveis tècnics de l'Administració tenen la potestat de dur a terme les inspeccions necessàries per a comprovar que les obres es desenvolupen d'acord amb el projecte aprovat, i poden requerir a aquest efecte l'aportació dels documents que considerin necessaris.

ARTICLE 30. ATORGAMENT DE L'AUTORITZACIÓ ADMINISTRATIVA

1. Un cop acabades les obres d'una instal·lació de transport públic per cable no considerada de servei públic, la persona interessada ha de sol·licitar a la direcció general que ha aprovat el projecte l'autorització que en permeti l'inici de l'explotació.

2. Amb la sol·licitud prescrita per l'apartat 1, s'ha de presentar la documentació acreditativa d'haver contractat una assegurança de responsabilitat civil que cobreixi els danys que es puguin causar amb motiu del funcionament de la instal·lació, en la forma que sigui determinada per reglament, sens perjudici de la subscripció de l'assegurança obligatòria de viatgers. També s'ha de presentar la resta de documentació que sigui determinada per reglament o que estableixin les normes que regulen les condicions tècniques de la instal·lació.

3. La direcció general competent en matèria de transports ha d'atorgar l'autorització administrativa d'explotació a què es refereix l'apartat 1 després d'haver comprovat els serveis tècnics l'adequació de la instal·lació al projecte aprovat i d'haver-ne acreditat el funcionament correcte mitjançant l'acta de reconeixement general i de proves corresponent. Si en el termini d'un mes des de la presentació de la documentació prescrita per l'apartat 2 no s'ha atorgat l'autorització per mitjà de resolució expressa, s'ha d'entendre que la sol·licitud ha estat estimada.

4. L'autorització a què es refereix l'apartat 3 s'ha de notificar a la persona interessada i a l'ens local afectat per la instal·lació.

ARTICLE 31. VIGÈNCIA I CONTINGUT DE L'AUTORITZACIÓ ADMINISTRATIVA

1. La vigència de l'autorització administrativa d'explotació regulada per l'article 30 resta condicionada a la renovació anual, per mitjà del procediment que sigui determinat per reglament, en el qual s'ha d'acreditar que es continuen complint els requisits exigits inicialment als titulars de l'autorització i que la instal·lació ha superat les inspeccions prescrites per les normes tècniques aplicables, de manera que es continuen respectant les condicions de seguretat exigides per la normativa vigent.

2. L'autorització a què es refereix l'apartat 1 ha de fixar els drets i les obligacions dels titulars, les condicions que regeixen l'explotació de la instal·lació i la resta d'especificacions que siguin determinats per reglament.

3. En el supòsit que una instal·lació de transport públic per cable no considerada de servei públic no complei-

xi les condicions de seguretat exigides per les normes vigents, se n'ha de deixar en suspens l'explotació mentre es mantingui l'incompliment, sens perjudici de les responsabilitats que puguin derivar d'aquest fet d'acord amb el capítol VII. Si l'incompliment no es pot corregir, s'ha de revocar l'autorització i la persona titular de la instal·lació ha de procedir a desmuntar-la i a restituir la situació a l'estat anterior a la construcció, en el termini que sigui establert per reglament, o bé a substituir-la per una altra instal·lació.

ARTICLE 32. MODIFICACIÓ DE LES INSTAL·LACIONS

1. Qualsevol modificació d'una instal·lació de transport públic per cable no considerada de servei públic, o de les condicions d'explotació, requereix l'autorització del director o directora general competent en matèria de transports, un cop tramitat el procediment regulat per aquest capítol per a l'establiment de les dites instal·lacions, llevat dels supòsits en què, d'acord amb el que sigui determinat per reglament, es requereixi únicament la comunicació prèvia a l'òrgan competent. [Cf. art. 13.3.]

2. La transmissió de la titularitat d'una instal·lació de transport públic per cable no considerada de servei públic ha d'ésser autoritzada, mitjançant resolució, pel director o directora general competent en matèria de transports.

CAPÍTOL IV

INSTAL·LACIONS DE TRANSPORT PRIVAT

ARTICLE 33. RÈGIM JURÍDIC

L'establiment d'instal·lacions de transport privat per cable requereix l'aprovació prèvia del projecte i l'obtenció de l'autorització administrativa corresponent, d'acord amb el procediment que estableix el capítol III, amb les especificitats que siguin determinades per reglament.

CAPÍTOL V

COMISSIÓ CONSULTIVA DEL TRANSPORT PER CABLE

ARTICLE 34. FUNCIONS

1. La Comissió Consultiva del Transport per Cable és l'òrgan consultiu i assessor de la Generalitat en matèria de transports per cable i és adscrita al departament competent en matèria de transports.

2. Correspon a la Comissió Consultiva del Transport per Cable l'emissió d'informes i dictàmens i, en general, l'assessorament en tot allò que pugui afectar el sector del transport per cable, en la forma que sigui establerta per reglament.

ARTICLE 35. COMPOSICIÓ

La Comissió Consultiva del Transport per Cable ha d'ésser formada per representants de:

a) Els departaments que tinguin competències relatives a les instal·lacions de transport per cable.

- b) Els ens locals.
- c) Les empreses que exploten instal·lacions de transport per cable.
- d) Les associacions sindicals i empresarials.
- e) Les cambres oficials de comerç, indústria i navegació.
- f) Els col·legis professionals afectats.
- h) Les associacions d'usuaris.
- i) Les entitats esportives i de lleure.
- j) Altres entitats que puguin tenir un interès legítim en les instal·lacions de transport per cable, d'acord amb el que sigui determinat per reglament.

CAPÍTOL VI

INSPECCIÓ I CONTROL DE LES INSTAL·LACIONS

ARTICLE 36. POTESTAT D'INSPECCIÓ

1. La inspecció de les instal·lacions regulades per aquesta Llei correspon al departament competent en matèria de transports, que l'ha d'exercir per mitjà del personal tècnic i administratiu que sigui determinat per reglament, sens perjudici de les competències que puguin correspondre a altres departaments o administracions públiques.

2. El personal a què es refereix l'apartat 1 té la condició d'autoritat en l'exercici de les funcions d'inspecció, i pot sol·licitar, per a complir-les eficaçment, el suport necessari dels Mossos d'Esquadra i d'altres forces i cossos de seguretat.

ARTICLE 37. FUNCIONS DELS SERVEIS D'INSPECCIÓ

1. Correspon al personal que aconsegueix tasques d'inspecció en matèria del transport per cable dur a terme les actuacions necessàries per a comprovar que en les instal·lacions s'han fet les revisions i les proves reglamentàries, en tot allò relatiu a la conservació i al manteniment; controlar les condicions d'explotació i la prestació dels serveis, i, si escau, formular les denúncies que corresponguin.

2. La funció inspectora a què es refereix l'apartat 1 es pot exercir d'ofici o com a conseqüència d'una denúncia formulada per una entitat, un organisme o una persona física o jurídica.

3. Les actes d'inspecció aixecades pel personal a què es refereix l'article 36 tenen valor probatori, sens perjudici de les proves que puguin aportar les persones interessades.

CAPÍTOL VII

INFRACCIONS I RÈGIM SANCIONADOR

ARTICLE 38. INFRACCIONS

Són infraccions administratives d'aquesta Llei les accions i les omissions tipificades com a tals per aquest capítol. Aquestes infraccions es classifiquen en molt greus, greus i lleus.

ARTICLE 39. INFRACCIONS MOLT GREUS

Són infraccions molt greus, als efectes d'aquesta Llei:

a) Prestar el servei de transport sense disposar del títol habilitador preceptiu.

b) Prestar el servei de transport en condicions que puguin afectar la seguretat de les persones, en la mesura que comportin un perill greu i directe, i, especialment:

Primer. Prestar el servei incomplint les condicions de seguretat que estableixin el títol habilitador, el reglament d'explotació o altres normes tècniques aplicables relatives a la revisió i el manteniment de la instal·lació.

Segon. Transportar més persones de les autoritzades.

Tercer. No dur a terme en la instal·lació les millores o les modificacions ordenades per l'Administració per a garantir la seguretat de les persones.

c) Negar-se a l'actuació dels serveis d'inspecció, o obstruir-la, de manera que s'impedeixi o se'n retardi l'exercici de llurs funcions.

d) No mantenir vigents les assegurances obligatòries prescrites per aquesta Llei o per altres disposicions aplicables, si aquest fet no constitueix infracció penal.

e) Reincidir en qualsevol de les infraccions greus, si no ha finit el termini de prescripció de la infracció anterior.

ARTICLE 40. INFRACCIONS GREUS

Són infraccions greus, als efectes d'aquesta Llei:

a) No complir les condicions essencials del títol habilitador, llevat que s'hagi de qualificar com a infracció molt greu, d'acord amb el que estableix l'article 39.b, considerant essencials les condicions que configuren la naturalesa del servei i el manteniment dels requisits exigits per a autoritzar-lo, i, en qualsevol cas, les que constin expressament en el plec de condicions del títol habilitador.

b) No haver fet les revisions obligatòries, llevat que, d'acord amb el que estableix l'article 39.b, s'hagi de qualificar com a infracció molt greu.

c) No complir el règim tarifari.

d) Construir instal·lacions, o modificar-les, sense l'aprovació del projecte corresponent.

e) Negar-se a l'actuació dels serveis d'inspecció, o obstruir-la, llevat que, d'acord amb el que estableix l'article 39.c, s'hagi de qualificar com a infracció molt greu.

f) No complir l'obligació de comunicar al departament competent les avaries o els incidents en la instal·lació o els danys causats als usuaris o a terceres persones, d'acord amb el que sigui establert per les normes reglamentàries.

g) No tenir a disposició dels usuaris de la instal·lació els llibres o fulls de reclamacions, o no comunicar a la direcció general competent les reclamacions o les queixes efectuades, en la forma i el termini que siguin establerts per reglament.

h) Incórrer en qualsevol de les infraccions tipificades per l'article 39 que, ateses les circumstàncies concurrents, no s'hagi de qualificar com a infracció molt greu.

i) Reincidir en qualsevol de les infraccions lleus, si no ha finit el termini de prescripció de la infracció anterior.

ARTICLE 41. INFRACCIONS LLEUS

Són infraccions lleus, als efectes d'aquesta Llei:

- a) Utilitzar una instal·lació de transport per cable sense disposar del títol de transport preceptiu, o incomplir-ne les normes d'ús.
- b) No tenir en un lloc visible de la instal·lació el rètol identificatiu que prescriu l'article 4.2.
- c) No tenir a disposició dels usuaris les normes d'utilització de la instal·lació.
- d) No tenir al corrent els llibres, els registres o les estadístiques de caràcter obligatori, d'acord amb el que determinen les normes aplicables.
- e) No mantenir les instal·lacions en les condicions necessàries de neteja i conservació per a garantir la prestació correcta del servei de transport, llevat que, en tant que en resulti afectada la seguretat de les persones, s'hagi de qualificar com a infracció molt greu.
- f) Incórrer en qualsevol de les infraccions tipificades per l'article 40 que, ateses les circumstàncies concurrents, no s'hagi de qualificar com a infracció greu.

ARTICLE 42. RESPONSABILITAT DE LES INFRACCIONS

La responsabilitat administrativa per les infraccions d'aquesta Llei correspon:

- a) Als titulars de les instal·lacions, en el cas d'instal·lacions que disposin del títol habilitador preceptiu.
- b) A les persones físiques o jurídiques propietàries de les instal·lacions o responsables de la prestació del servei de transport, en el cas d'instal·lacions que no disposin del títol habilitador preceptiu.
- c) Als usuaris de les instal·lacions, en el cas de les infraccions tipificades per l'article 41.a.

ARTICLE 43. MESURES PROVISIONALS

1. Un cop incoat un expedient sancionador en virtut d'aquesta Llei, el director o directora general competent en matèria de transports pot adoptar, mitjançant resolució motivada, a proposta de l'instructor o instructora de l'expedient, les mesures provisionals que calguin per a assegurar l'eficàcia de la resolució que es pugui dictar, per a preservar els interessos generals o per a evitar la continuïtat dels efectes de la infracció.
2. Les mesures provisionals a què es refereix l'apartat 1 poden consistir, en el supòsit de les infraccions tipificades per les lletres a i b de l'article 39, en la clausura de la instal·lació, en el qual cas cal adoptar les mesures necessàries perquè els usuaris pateixin la menor pertorbació possible.

ARTICLE 44. SANCIONS

1. Les infraccions lleus s'han de sancionar amb una advertència o amb una multa de fins a 600 euros, sancions que es poden acumular; les infraccions greus, amb una multa de 601 a 30.000 euros, i les infraccions molt greus, amb una multa de 30.001 a 150.000 euros.

2. Les infraccions molt greus poden comportar, a més de la sanció pecuniària que correspongui, la incoació d'un expedient de caducitat de la concessió o de revocació de l'autorització administrativa, d'acord amb el procediment que sigui determinat per reglament. La incoació és obligatòria si la persona física o jurídica responsable de la infracció ha estat sancionada per resolució ferma en via administrativa dins els darrers dotze mesos per la comissió de dues altres infraccions molt greus.

3. La quantia de les multes s'ha de graduar en funció de la gravetat del fet constitutiu de la infracció, considerant els riscos produïts, els danys i els perjudicis ocasionats, la rellevància pública de la conducta infractora, l'existència d'intencionalitat i la reincidència.

4. Es produeix reincidència si la persona responsable d'una infracció sancionada per resolució ferma en cometre una altra de la mateixa naturalesa dins el termini de prescripció.

5. Es considera circumstància atenuant en la graduació de la multa a imposar el fet d'haver procedit a esmenar la infracció abans de la resolució del procediment sancionador.

ARTICLE 45. PROCEDIMENT SANCIONADOR

1. El procediment per a la imposició de les sancions fixades per aquest capítol s'ha d'ajustar al que disposen les normes de procediment administratiu aplicables.
2. Si, un cop transcorregut un any des de la incoació del procediment sancionador, no se n'ha notificat la resolució, s'ha de declarar la caducitat de l'expedient.

ARTICLE 46. POTESTAT SANCIONADORA

La competència per a la imposició de les sancions fixades per aquesta Llei correspon al director o directora general competent en matèria de transports, que en pot delegar l'exercici, d'acord amb el que determinen les normes de procediment administratiu aplicables.

ARTICLE 47. PRESCRIPCIÓ

1. Les infraccions molt greus prescriuen al cap de tres anys; les infraccions greus, al cap de dos anys, i les infraccions lleus, al cap d'un any. Aquests terminis es comencen a comptar des de la data en què es comet la infracció.
2. Els terminis fixats per l'apartat 1 són aplicables també a la prescripció de les sancions, comptats a partir de l'endemà de llur fermesa en via administrativa.

DISPOSICIONS ADDICIONALS

PRIMERA

L'entrada en vigor d'aquesta Llei no comporta cap modificació en la titularitat de les instal·lacions existents de transport per cable.

SEGONA

En el marc del que disposa la legislació sobre patrimoni, la Generalitat ha de fomentar la conservació dels elements materials relacionats amb el transport per ca-

ble que, atesa llur significació històrica, siguin d'interès patrimonial.

DISPOSICIONS TRANSITÒRIES

PRIMERA

1. Els titulars de concessions de transport públic per cable vigents en el moment de l'entrada en vigor d'aquesta Llei que, d'acord amb l'article 8, no tinguin la consideració de servei públic poden optar, en el termini de sis mesos, entre substituir la concessió per l'autorització administrativa regulada pel capítol III o continuar prestant el servei en règim de concessió administrativa, en el qual cas s'han de sotmetre, per a la resta, al règim establert per aquesta Llei.

2. Si, un cop transcorregut el termini de sis mesos a què es refereix l'apartat 1, els titulars de la concessió no manifesten expressament al departament competent la voluntat de mantenir el règim jurídic anterior, la concessió esdevé autorització administrativa d'explotació i resta sotmesa a les disposicions d'aquesta Llei, amb una vigència indefinida, sempre que es compleixi el que prescriu l'article 4.3.

3. Les concessions o els permisos d'ocupació de terrenys atorgats en relació amb instal·lacions que, a l'empara d'aquesta disposició transitòria, s'hagin adequat al règim establert per aquesta Llei mantenen la vinculació a l'autorització administrativa de la instal·lació, sens perjudici del que disposi la normativa específica aplicable.

SEGONA

Els procediments per a l'atorgament de la concessió administrativa a instal·lacions de transport públic per cable que s'hagin iniciat abans de l'entrada en vigor d'aquesta Llei s'han de sotmetre al règim jurídic que aquesta determina, i ha de continuar en tot cas la tramitació del títol habilitador que correspongui.

DISPOSICIONS FINALS

PRIMERA

1. Es faculta el Govern i el conseller o consellera competent en matèria de transports perquè adoptin les disposicions necessàries per a desplegar i aplicar aquesta Llei.

2. El desplegament reglamentari d'aquesta Llei s'ha d'efectuar en el termini d'un any de l'entrada en vigor i ha de tenir en compte, especialment, les condicions de seguretat de les instal·lacions i la protecció del medi ambient, en el marc de les competències de l'Administració de la Generalitat.

SEGONA

Es faculta el Govern per a actualitzar, a proposta del conseller o consellera competent, l'import de les multes fixades per aquesta Llei, d'acord amb l'evolució de les circumstàncies socioeconòmiques en funció de l'índex de preus de consum.

TERCERA

Aquesta Llei entra en vigor al cap d'un mes d'haver estat publicada en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Palau del Parlament, 8 de maig de 2002

El secretari El president de la Comissió
Salvador Esteve i Figueras Josep M. Fabregat i Vidal

Esmenes reservades per a defensar en el Ple

ARTICLE 26. CONSTRUCCIÓ I EXPLOTACIÓ DE LA INSTAL·LACIÓ

APARTAT 2

1

ESMENA NÚM. 24
De supressió
G. P. Popular (21)

De tot el text de l'apartat.

2

ESMENA NÚM. 25
De supressió
G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (3)

De tot el text de l'apartat.

ADDICIÓ DE NOUS APARTATS

3

ESMENA NÚM. 26
D'addició
G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (4)

«3. S'entendrà que hi ha aquest interès públic quan així figuri en el planejament territorial parcial o sectorial que escaigui, o en el planejament urbanístic que doni suport, si escau, a la instal·lació.»

Projecte de llei d'ordenació vitivinícola

Tram. 200-00051/06

Dictamen de la Comissió d'Agricultura, Ramaderia i Pesca

A LA MESA DEL PARLAMENT

La Comissió d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, en sessió tinguda el dia 9 de maig de 2002, ha estudiat el text del Projecte de llei d'ordenació vitivinícola, tramès pel Govern, l'Informe de la Ponència i les esmenes presentades pels grups parlamentaris.

Finalment, recollint les modificacions aprovades per la Comissió i d'acord amb el que disposen els articles 97 i 98 del Reglament del Parlament, ha acordat d'establir el Dictamen següent:

PROJECTE DE LLEI D'ORDENACIÓ VITIVINÍCOLA

TRAM. 200-00051/06

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

La producció vitivinícola és un dels components més importants del sector agrari català, tant des del punt de vista econòmic com per la incidència real sobre el territori. Actualment, la importància del conreu de la vinya, la qualitat i el volum de la producció, el grau de desenvolupament de la indústria enològica, el nivell de formació i els coneixements assolits pels viticultors i els elaboradors donen lloc a un sistema productiu eficient, de prestigi reconegut, que enllaça amb la mil·lenària tradició de consum habitual i moderat del vi en l'alimentació mediterrània.

El Llibre blanc del sector agrari recull, dins les propostes d'actuació per a un model de desenvolupament rural, la proposta d'elaboració d'una llei que estructurari el sector vitivinícola amb la finalitat de conservar i millorar la qualitat, i garantir la singularitat i l'especificitat de les comarques vitícoles, on la vinya i el vi són elements substancials que vertebrin el territori i bona part de la societat.

És objectiu d'aquesta llei crear instruments vàlids que serveixin perquè el sector pugui encarar el futur de les denominacions d'origen, les denominacions d'origen qualificades, les indicacions geogràfiques, els vins de taula, els vins de la terra i les denominacions d'àmbit geogràfic més reduït, amb garanties d'eficàcia, tant des del punt de vista social com de l'econòmic i el professional.

A partir de la fase de viticultura s'organitzen i s'estructuren les denominacions d'origen, basades en la producció de la vinya, en la decisió dels vinyaters a l'hora de definir el raïm que volen produir i en les peculiaritats i les qualitats que, en el transcurs de tot el procés, els permetin d'obtenir el màxim reconeixement qualitatiu dels vins elaborats per ells mateixos o per altres.

D'altra banda, la llei té com a finalitat darrera la protecció dels consumidors, destinataris finals dels vins i, per tant, té per objectiu la preservació de la qualitat dels productes vinícoles mitjançant l'aval que els confereixen les denominacions d'origen, aval que garanteix i certifica la procedència dels raïms, els mostos i els vins, l'elaboració, l'emmagatzematge, l'envelliment, l'embotellament i l'etiquetatge, amb uns procediments de control de la qualitat perfectament definits i regulats.

El futur de la producció vitivinícola de Catalunya únicament es pot sustentar en la qualitat i la singularitat dels seus productes elaborats. Aquests criteris són clarament reforçats per la política derivada dels acords de lliure comerç fixats per l'Organització Mundial del Comerç i recollits i aplicats per la normativa comunitària europea. En aquest context de lliure comerç és, doncs, cap on cal enfocar l'esdevenidor de l'agricultura catalana, que té en la globalització dels seus mercats la garantia de futur.

Aquesta llei, que s'estructura en cinc capítols, es dicta en virtut de les competències que han estat reconegudes per l'Estatut d'autonomia de Catalunya. El capítol I, de disposicions generals, estableix l'objecte de la llei i fa algunes definicions de caràcter general per a delimitar els conceptes que apareixen en el contingut de la llei.

El capítol II, sobre les denominacions d'origen, comprèn el concepte i l'àmbit de les denominacions d'origen, el reconeixement de subzones en una mateixa denominació d'origen, i també la regulació de la protecció que tenen aquestes denominacions. D'altra banda, defineix els continguts mínims que s'han d'especificar en els reglaments de les denominacions d'origen, i el procediment del reconeixement d'aquestes denominacions.

El capítol III, referent als consells reguladors, els defineix com a corporacions de dret públic, i aquesta definició és una de les novetats que introdueix la llei, atès que transforma els antics consells reguladors, que eren òrgans desconcentrats de l'Administració, en entitats que exerceixen funcions públiques però que se sotmeten, amb caràcter general, a les normes privades. Aquest canvi és motivat pel fet que cal adaptar el sector vitivinícola per a donar més rellevància als viticultors i els vinicultors en l'autoregulació del sector, i l'Administració es reserva únicament les funcions de supervisió i tutela sobre el funcionament correcte del consell regulador i l'adaptació a les finalitats i les obligacions que li assenyala el contingut de la llei.

El capítol IV, sobre el règim sancionador, tipifica totes les conductes que poden distorsionar o falsejar el funcionament normal del mercat vitivinícola i dóna un relleu especial als aspectes que puguin ésser perjudicials per a la qualitat dels productes o de la protecció dels consumidors.

El capítol V, sobre l'Institut Català de la Vinya i el Vi, regula aquest organisme autònom de caràcter administratiu, que fou creat per una norma reglamentària preestatutària. En conseqüència, cal regularitzar aquesta situació i adaptar-la a la normativa actual sobre organismes autònoms, amb la creació de la seva estructura

bàsica i la definició de les funcions, amb una incidència especial en el fet que ha d'ésser l'instrument essencial de les actuacions de la Generalitat en el sector vitivinícola i, a la vegada, l'organisme interlocutor del sector.

Finalment, la Llei conté sis disposicions addicionals, dues disposicions transitòries i cinc disposicions finals, que, entre altres aspectes, delimiten la subsistència de les denominacions d'origen actuals i dels consells reguladors, mentre no s'adaptin a la nova normativa, i els dóna el termini prudencial d'un any perquè hi adaptin les estructures respectives; autoritza el Govern a fer-ne el desplegament reglamentari, i n'estableix l'entrada en vigor.

CAPÍTOL I

OBJECTE I DEFINICIONS

ARTICLE 1. OBJECTE

1. L'objecte d'aquesta Llei és:

- a) Ordenar el sector de la vinya i el vi a Catalunya, en el marc de la normativa comunitària i de la resta de normes que hi siguin aplicables.
- b) Regular les denominacions d'origen dels vins i els consells reguladors respectius.
- c) Determinar el règim sancionador que correspongui.
- d) Establir les competències i l'estructura de l'Institut Català de la Vinya i el Vi.

2. Les administracions públiques competents en la matèria poden finançar les campanyes de promoció, difusió i informació relatives al consum del vi i la protecció de les vinyes. A aquests efectes, les campanyes esmentades, sempre que siguin finançades, totalment o parcialment, amb fons públics, han de garantir els aspectes següents:

- a) La recomanació del consum moderat del vi.
- b) La informació als consumidors dels beneficis que genera el consum del vi com a element fonamental de la dieta mediterrània.
- c) L'educació i la formació dels consumidors.
- d) El foment de la vinya.

ARTICLE 2. DEFINICIONS

Als efectes d'aquesta Llei, s'entén per:

- a) Celler: el lloc on s'elabora i s'emmagatzema el vi.
- b) Cep: la soca de la vinya i, per extensió, la planta sencera conreada arran de terra.
- c) Most: el producte líquid obtingut de raïm fresc d'una manera natural o mitjançant un procediment físic.
- d) Raïm: el fruit, madur o sobremadurat, del cep emprat en la vinificació, que pot ésser premsat amb mitjans normals de celler i capaç d'iniciar espontàniament una fermentació alcohòlica.
- e) Vi: el producte obtingut exclusivament per fermentació alcohòlica, total o parcial, de raïm fresc, premsat o no, o de most de raïm.

f) Productors o elaboradors de vi: les persones físiques o jurídiques que es dediquen a l'elaboració de vi.

g) Enòlegs: les persones físiques, amb la titulació oficial en enologia, que per llur formació acadèmica estudien i coneixen les tècniques de la preparació, el miltorament i la conservació dels vins, i que n'analitzen i n'estudien cadascun dels components.

h) Vinificació: el conjunt de les operacions i els processos d'elaboració del vi.

i) Vinya: la planta, *Vitis vinifera*, que produeix el raïm.

j) Vinyaters o viticultors: les persones físiques o jurídiques que conreen les vinyes.

k) Vi de licor de qualitat produït en una denominació d'origen: el vi obtingut a partir de les varietats de *Vitis vinifera* autoritzades, amb un grau alcohòlic volumètric natural inicial igual o superior al 12% i un grau alcohòlic volumètric adquirit mínim del 15%, excepte les elaboracions tradicionals que es determinin específicament, al qual es poden addicionar alcohol i altres productes vínics autoritzats, elaborats i envellits segons les pràctiques tradicionals vigents de les diverses denominacions d'origen catalanes.

l) Vi escumós de qualitat produït en una denominació d'origen: el vi obtingut a partir de les varietats de *Vitis vinifera* autoritzades, amb un grau alcohòlic volumètric natural mínim del 9,5%, elaborat segons el mètode tradicional amb una segona fermentació a l'ampolla, que en condicions determinades desprèn anhídrid carbònic amb una pressió mínima de 3,5 bars.

m) Vi d'agulla de qualitat produït en una denominació d'origen: el vi obtingut de les varietats de *Vitis vinifera* autoritzades, amb un grau alcohòlic volumètric natural mínim del 9,5%, elaborat segons el seu procediment, que en condicions determinades desprèn anhídrid carbònic en dissolució amb una pressió no inferior a 1 bar ni superior a 2,5 bars.

n) Vi amb denominació d'origen: sens perjudici de la concreció feta per l'article 3.1, el vi produït en una regió, una comarca, una localitat o un lloc concret i determinat que hagi estat reconegut administrativament per a designar vins que compleixin les condicions següents:

Primera. Que s'hagin elaborat a la regió, la comarca, la localitat o el lloc concret i determinat, amb raïm que en procedeix.

Segona. Que la qualitat i les característiques siguin degudes, fonamentalment o exclusivament, al medi geogràfic, inclosos els factors naturals i els factors humans.

o) Vi de qualitat produït en una regió determinada: els vins amb denominació d'origen, els vins amb denominació d'origen qualificada i els vins de finca, d'acord amb les definicions de les lletres *n* i *q* i de l'article 3.3.

p) Vi de taula amb dret d'ús d'una indicació geogràfica: el vi que procedeix d'un territori vitícola que, independentment de l'amplitud que tingui, ha estat delimitat tenint en compte unes condicions ambientals i de conreu determinades que poden conferir als vins unes

característiques homogènies, el qual vi, pel fet de complir els requisits que s'indiquen en cada cas, pot emprar una de les indicacions que s'especifiquen a continuació:

Primera. Vi de taula amb indicació geogràfica: vi del qual s'ha d'haver concretat la indicació geogràfica, que pot indicar l'àrea geogràfica, les varietats de la vinya, l'anyada, les indicacions i els tipus de vins emparats. Hi ha d'haver un sistema de control que garanteixi l'origen dels productes i la veracitat de les dites indicacions.

Segona. Vi de la terra: a més dels requisits assenyalats per al vi de taula amb indicació geogràfica, s'han d'establir la graduació alcohòlica mínima i les característiques organolèptiques pròpies dels diversos vins emparats, i es poden indicar l'àrea geogràfica, les varietats de vinya emprades en l'elaboració del vi, l'anyada, les indicacions i els tipus de vi emparats. Hi ha d'haver un sistema de control que garanteixi l'origen dels productes i la veracitat de les dites indicacions.

q) Vi de finca: als efectes d'aquesta Llei, s'entén per *vi de finca* el produït en un entorn determinat, d'una extensió inferior a la del terme municipal, amb característiques pròpies, el nom del qual està notòriament lligat a les vinyes de què s'obtenen vins amb característiques qualitatives especials. La delimitació de la finca ha d'obtenir l'informe previ del consell regulador corresponent.

r) Grau alcohòlic volumètric adquirit: el nombre de volums d'alcohol pur, a la temperatura de 20°C, continguts en 100 volums del producte considerat, a la temperatura esmentada, d'acord amb el que estableix la normativa de la Unió Europea.

s) Grau alcohòlic volumètric en potència: el nombre de volums d'alcohol pur, a la temperatura de 20°C, que es poden obtenir per fermentació total dels sucres continguts en 100 volums del producte considerat, a la temperatura esmentada.

t) Grau alcohòlic volumètric total: la suma dels graus alcohòlics volumètrics adquirits i en potència, d'acord amb el que estableix la normativa de la Unió Europea.

u) Grau alcohòlic volumètric natural: el grau alcohòlic volumètric total del producte considerat abans de qualsevol augment artificial del grau alcohòlic, d'acord amb el que estableix la normativa de la Unió Europea.

CAPÍTOL II

DENOMINACIONS D'ORIGEN

ARTICLE 3. DENOMINACIONS D'ORIGEN

1. Als efectes d'aquesta Llei s'entén per denominació d'origen el nom que serveix per a designar els vins originaris d'un àmbit territorial que coincideix, totalment o parcialment, amb Catalunya, la qualitat o les característiques dels quals s'aconsegueixen gràcies al medi geogràfic i al sistema de producció, amb els seus factors naturals i humans, i la producció, l'elaboració i l'envelliment dels quals es duen a terme en la zona geogràfica delimitada que hagi estat objecte del reconeixement administratiu corresponent.

2. En el territori de Catalunya poden conviure diferents denominacions d'origen, i es poden sobreposar geogràficament, sempre que ho autoritzin totes les denominacions d'origen afectades, i sempre que el raïm i els vins produïts en una zona protegida compleixin les normes més estrictes de les considerades per les denominacions d'origen que se sobreposin.

3. Les denominacions d'origen qualificades, a més de complir els requisits exigibles a les denominacions d'origen, han de complir, amb criteris objectius de més exigència de conreu, els criteris següents:

a) Que hagin transcorregut, com a mínim, deu anys d'ençà del seu reconeixement com a denominació d'origen.

b) Que els productes emparats per aquesta denominació d'origen es comercialitzin exclusivament embotellats en els cellers que hi estiguin inscrits, emplaçats en la zona geogràfica delimitada.

c) Que el seu òrgan de control estableixi i executi un sistema adequat de control, quantitatiu i qualitatiu, dels vins protegits, des de la fase de producció fins que surtin al mercat, que inclogui un control organolèptic i analític, per llots homogenis de volum limitat.

d) Que en els cellers inscrits solament tingui entrada raïm procedent de vinyes inscrites o vins procedents d'altres cellers també inscrits, i que s'hi elabori exclusivament vi amb dret a la denominació d'origen qualificada.

4. Es poden delimitar subzones en una mateixa denominació d'origen, d'acord amb criteris objectius referents al conreu, el microclima, les característiques del sòl, la producció, l'elaboració, l'envelliment, l'embotellament i la comercialització, a cada una de les quals cal garantir unes infraestructures acceptables i adequades a llurs necessitats. S'han d'establir per reglament els criteris de procediment i d'atorgament de la denominació d'aquestes subzones, amb l'informe previ preceptiu del consell regulador que pertorqui.

ARTICLE 4. ÀMBIT I DISPOSICIONS ESPECÍFIQUES DE LES DENOMINACIONS D'ORIGEN

1. Als efectes d'aquesta Llei s'entén per:

a) Zona de producció: l'àmbit territorial que, per les característiques del medi, per les varietats de la vinya i pels sistemes de conreu, produeix raïm del qual s'obtenen vins de qualitats diferents i pròpies mitjançant modalitats específiques d'elaboració.

b) Zona d'elaboració, envelliment i embotellament: l'àmbit territorial on radiquen els cellers d'elaboració, envelliment, emmagatzematge i embotellament, i s'apliquen als vins de la zona de producció respectiva els procediments d'envelliment que els han de caracteritzar.

2. Les zones de producció, elaboració, envelliment i embotellament dels productes emparats per cada denominació d'origen han d'ésser delimitades per l'Institut Català de la Vinya i el Vi, havent escoltat el consell regulador de cada denominació d'origen, d'acord amb els elements agronòmics, climàtics i mediambientals, i tenint en compte la uniformitat de qualitats i caràcters del

producte, tant analítics com organolèptics, l'aptitud per a l'envelliment, i el nivell tecnològic dels cellers i les indústries col·laboradors.

3. Per a delimitar noves zones o modificar les zones ja delimitades es requereix un informe tècnic de l'Institut Català de la Vinya i el Vi en què es considerin les dades agrònòmiques, climàtiques i ambientals de la zona.

4. Les zones de producció, elaboració, envelliment i embotellament han de coincidir en l'extensió geogràfica, tret que hi hagi causes excepcionals establertes pel reglament de la denominació d'origen que siguin permeses per la normativa comunitària.

5. Es poden reconèixer altres denominacions d'origen que designin vins originaris d'un àmbit territorial més reduït del que indica l'article 3, si compleixen les condicions fixades pels reglaments de les denominacions d'origen.

6. Les denominacions d'origen poden prohibir que en els cellers inscrits en els registres respectius es produïxin, s'elaborin, s'emmagatzemin, es manipulin i s'embotellin altres vins, tret que les activitats esmentades es duïguin a terme separatament de les referides als vins amb dret a la denominació d'origen respectiva o tret que es garanteixi el control dels processos reals i documentals.

ARTICLE 5. RÈGIM DE PROTECCIÓ

1. La protecció atorgada a una denominació d'origen s'estén a l'ús dels noms de les regions, les comarques, els municipis i els àmbits que formen les zones de producció, elaboració, envelliment i embotellament respectives.

2. La utilització de les denominacions d'origen i dels noms a què es refereix aquesta Llei és reservada exclusivament als productes que en tinguin dret d'ús.

ARTICLE 6. TITULARITAT, ÚS I GESTIÓ

1. Les denominacions d'origen són béns de titularitat pública i no poden ésser objecte d'alienació o gravamen.

2. L'ús i la gestió de les denominacions d'origen són regulats per aquesta Llei, per les normes que la despleguin i per la resta de normes que els siguin aplicables.

3. La gestió de les denominacions d'origen correspon al consell regulador respectiu, en els termes establerts per l'article 10.

4. Tota persona física o jurídica titular de vinyes o cellers que ho sol·liciti i compleixi els requisits de caràcter general que estableix el reglament de la denominació, excepte en els supòsits de sanció, té el dret d'ésser inscrita en els registres del consell regulador corresponent i el dret d'ús de la denominació d'origen. Aquesta inscripció requereix l'aprovació prèvia expressa del consell rector de la denominació d'origen.

5. Sens perjudici del que estableix l'apartat 4, els consells reguladors, en situacions d'excedents de raïm o de vi de la denominació d'origen, poden decidir no inscriure noves parcel·les en el registre de vinyes de la denominació d'origen.

ARTICLE 7. ÀMBIT DE LA PROTECCIÓ DE LA DENOMINACIÓ D'ORIGEN

1. La protecció de la denominació d'origen implica el dret d'emprar-ne el nom en els productes emparats i la prohibició d'utilitzar tota indicació falsa o fallaç pel que fa a la procedència, l'origen, la naturalesa o les característiques essencials dels raïms, els mostos, i els vins derivats, en l'envàs o l'embalatge, en la publicitat o en els documents que hi siguin relatius, i també en la utilització d'envasos que, per llurs característiques, puguin crear una opinió errònia sobre el veritable origen del producte.

2. La protecció de la denominació d'origen s'estén a totes les fases de producció i comercialització de tots els productes que s'hi han inclòs i s'hi han inscrit, i també a la presentació, la publicitat, l'etiquetatge i els documents comercials que hi facin referència.

3. Les marques, els noms comercials o les raons socials que facin referència a noms geogràfics protegits per les denominacions d'origen únicament es poden emprar en vins o altres productes vitivinícoles que tinguin el dret a la denominació de què es tracti, sens perjudici del que estableix la normativa comunitària en relació amb les regles generals per a la designació dels vins i els mostos de raïm.

ARTICLE 8. REGLAMENT DE LA DENOMINACIÓ D'ORIGEN

Cada denominació d'origen s'ha de regir per un reglament, el qual ha d'establir, almenys, els elements següents:

- a) La definició dels productes protegits.
- b) La delimitació de la zona geogràfica de producció, d'acord amb els factors naturals, humans, agroclimàtics i mediambientals.
- c) La delimitació de la zona d'elaboració.
- d) Les varietats de vinya autoritzades.
- e) Les tècniques de conreu de la vinya, la producció, els rendiments unitaris màxims autoritzats i el grau alcohòlic volumètric total.
- f) Els processos d'elaboració i envelliment.
- g) Les característiques fisicoquímiques i les avaluacions organolèptiques dels productes emparats.
- h) El règim de declaracions i registres per a assegurar l'origen i les altres característiques exigibles dels productes emparats.
- i) Els controls als quals s'han de sotmetre els productes emparats.
- j) El registre dels titulars de vinyes i cellers.
- k) El règim de funcionament intern i disciplinari de la denominació d'origen.
- l) El règim de quotes dels membres del consell regulador.
- m) La informació sobre el reconeixement del caràcter distintiu que estableix l'article 3.2.

ARTICLE 9. PROCEDIMENT DE RECONeixEMENT DE LA DENOMINACIÓ D'ORIGEN

1. El Govern, mitjançant decret, ha de regular el procediment de reconeixement de les denominacions d'origen, el qual ha de tenir en compte el que estableixen els apartats 2, 3, 4 i 5.
2. Els viticultors i els elaboradors de vi, o les agrupacions respectives, han de sol·licitar a l'Institut Català de la Vinya i el Vi el reconeixement de la denominació d'origen.
3. Un cop instruït el procediment de reconeixement de la denominació d'origen, el conseller o consellera competent en la matèria ha de dictar una resolució per la qual es reconegui la denominació d'origen, se n'aprovi el reglament, se'n concedeixi la gestió i se n'autoritzi, si escau, l'autoritat de control, o bé es denegui el reconeixement de la denominació. Si se'n denega el reconeixement, les persones interessades poden presentar recurs contenciós administratiu davant la jurisdicció esmentada, amb la interposició prèvia, de caràcter potestatiu, del recurs de reposició.
4. La modificació del reglament de la denominació d'origen s'ha de fer a instància del consell regulador que la gestiona, i ha d'ésser resolta, amb els tràmits previs que es determinin per reglament, pel conseller o consellera competent en matèria d'agricultura.
5. El departament competent en matèria d'agricultura, d'ofici o a instància de l'Institut Català de la Vinya i el Vi o del consell regulador que pertorqui, pot incoar un expedient de modificació del reglament. En tot cas, correspon al conseller o consellera competent en matèria d'agricultura resoldre'n la modificació, amb la tramitació prèvia del procediment que s'estableixi per reglament.

CAPÍTOL III

CONSELLS REGULADORS

ARTICLE 10. DEFINICIÓ, ESTRUCTURA I FUNCIONAMENT

1. Els consells reguladors es constitueixen com a corporacions de dret públic a les quals s'atribueix la gestió de la denominació d'origen.
2. Els consells reguladors tenen personalitat jurídica pròpia, autonomia econòmica, plena capacitat jurídica i capacitat d'obrar per al compliment de llurs funcions. Pel que fa al règim jurídic, els consells reguladors estan subjectes amb caràcter general al dret privat, excepte en les actuacions que comportin l'exercici de potestats o funcions públiques en què han d'estar subjectes al dret administratiu.
3. Es pot interposar recurs contra tots els actes i les resolucions dels consells reguladors subjectes al dret administratiu, en el termini i amb els requisits que estableixen les lleis de procediment administratiu.
4. L'estructura interna i el funcionament de les denominacions d'origen es regeixen pels principis democràtics.
5. Els consells reguladors són integrats per persones físiques o representants de persones jurídiques inscri-

tes en els registres de les denominacions d'origen corresponents.

6. L'elecció dels vocals dels consells reguladors que representin tots els sectors que integren la denominació d'origen s'ha d'establir per reglament i ha d'ésser per sufragi universal directe i secret dels inscrits als registres corresponents.
7. Els òrgans del consell regulador de la denominació d'origen són la comissió rectora i el president o presidenta, i també tot altre òrgan que estableixin els estatuts.
8. La comissió rectora del consell regulador és elegida per sufragi lliure, directe, igual i secret entre tots els membres inscrits en els diversos registres que gestiona el consell regulador. Cal que es mantingui sempre la paritat entre els vocals productors i els vocals elaboradors en els consells reguladors. Cada vocal ha de tenir el mateix pes específic en les decisions preses en el si del consell regulador. En tot cas, la representativitat en l'elecció dels membres de la comissió rectora ha de respectar paritàriament els diferents sectors de la denominació d'origen.
9. El president o presidenta de la comissió rectora n'exerceix la representació legal i en presideix habitualment els òrgans, llevat dels supòsits que determinin els estatuts.
10. L'Institut Català de la Vinya i el Vi ha de designar dos vocals tècnics de la comissió rectora, amb veu i sense vot, en representació de l'Administració de la Generalitat.
11. L'Administració de la Generalitat pot encomanar al consell regulador la gestió dels béns i els serveis dels quals aquesta tingui la titularitat, per al compliment de les finalitats i l'exercici de les funcions del consell regulador.
12. S'ha de determinar el procediment per a les eleccions als òrgans de govern dels consells reguladors mitjançant una norma de caràcter reglamentari.

ARTICLE 11. FINALITATS I FUNCIONS

1. Les finalitats dels consells reguladors són la representació, la defensa, la garantia i la promoció de la denominació d'origen.
2. Les funcions dels consells reguladors són:
  - a) Vetllar pel prestigi i el foment de la denominació d'origen.
  - b) Gestionar els registres de viticultors i cellers i fer el control d'entrades i sortides de primeres matèries i productes de les instal·lacions d'elaboració, emmagatzematge, envelliment, embotellament i etiquetatge inscrites.
  - c) Qualificar o desqualificar, si escau, l'origen del raïm, els mostos i els vins que optin a emprar la denominació d'origen, i expedir-ne, si és procedent, la certificació corresponent.
  - d) Expedir els certificats d'origen, els precintes de garantia i el control de lots, amb l'autorització de les etiquetes i les contraetiquetes dels vins emparats inclosa.

e) Aprovar i controlar l'ús de les etiquetes utilitzables en els vins protegits, per mitjà dels serveis tècnics, exclusivament en els aspectes que afectin la denominació d'origen.

f) Controlar la producció, la procedència, l'elaboració i la comercialització dels productes emparats per la denominació d'origen.

g) Establir per a cada campanya, d'acord amb criteris de defensa i millora de la qualitat, i dins els límits màxims fixats pels estatuts de la denominació d'origen, els rendiments, els límits màxims de producció o transformació o qualsevol altre aspecte de conjuntura anual que pugui influir en aquests processos, tenint en compte les mesures de producció d'anys anteriors, de conformitat amb les normes reguladores dictades per la Generalitat.

h) Conèixer les presumptes infraccions dels expedients sancionadors relatius a la seva denominació d'origen.

i) Confeccionar les estadístiques de producció, elaboració, comercialització dels productes emparats i tota altra informació que els sigui requerida, i comunicar tota la informació a l'Institut Català de la Vinya i el Vi perquè en prengui coneixement.

j) Establir i gestionar les quotes obligatòries per al finançament dels consells reguladors d'acord amb el que disposin llurs reglaments interns.

k) Crear i mantenir actualitzats els censos electorals de viticultors i de cellers.

l) Informar, amb caràcter preceptiu, sobre l'autorització de l'autoritat de certificació i control, en el supòsit que aquesta funció sigui encomanada a una entitat externa de caràcter privat.

m) Exercir la facultat inspectora i la potestat sancionadora en els termes que aquesta Llei assenyala.

n) Vetllar pel desenvolupament sostenible de la zona de producció.

o) Elaborar els pressupostos respectius, que han d'ésser aprovats en la forma que determinin els estatuts de règim interior.

p) Participar en empreses públiques o privades, en societats mercantils i en associacions o fundacions l'objecte de les quals estigui relacionat amb la defensa, el control, la investigació, l'elaboració, la comercialització, la promoció i la difusió dels productes emparats per la denominació d'origen.

q) Qualificar l'anyada o la collita.

3. Les funcions que especifica l'apartat 2 són considerades obligacions en els termes establerts per la normativa aplicable en cada cas.

4. Els consells reguladors han d'adoptar els mecanismes necessaris que garanteixin l'origen dels productes i llurs processos de producció, elaboració, envelliment i comercialització.

5. La funció d'autoritat de certificació i control ha d'ésser exercida pel mateix consell regulador, segons la normativa que li sigui aplicable.

ARTICLE 12. RECONeixEMENT DELS CONSELLS REGULADORS

1. Les entitats que vulguin obtenir el reconeixement de consell regulador o que vulguin obtenir la distinció de qualificació n'han de presentar la sol·licitud a l'Institut Català de la Vinya i el Vi.

2. S'han d'establir per reglament els requisits formals i materials i el procediment per a l'autorització, el reconeixement o la distinció de qualificació.

3. En la tramitació de l'expedient per a l'obtenció de la qualificació del consell regulador, l'Institut Català de la Vinya i el Vi pot sol·licitar informes a qualsevol òrgan administratiu que pugui tenir competències en relació amb la vinya i el vi. El director o directora de l'Institut Català de la Vinya i el Vi ha de formular, abans de la resolució pertinent, la proposta corresponent. El conseller o consellera competent en la matèria, si es compleixen els requisits legals establerts, ha de dictar la resolució de reconeixement de la sol·licitud presentada, i també el caràcter distintiu que regula l'article 3.2.

ARTICLE 13. INCOMPLIMENT DE LES OBLIGACIONS DELS CONSELLS REGULADORS

1. L'incompliment de les obligacions dels consells reguladors té caràcter greu en el cas que, en l'expedient administratiu que l'òrgan competent de l'Institut Català de la Vinya i el Vi instrueixi a aquest efecte, es palesi que hi concorren la reincidència o la reiteració, la mala fe, l'incompliment deliberat o la pertorbació manifesta de l'interès públic. L'incompliment greu dóna lloc a la revocació de la qualificació a què fa referència l'article 12 o a la suspensió, per un període d'entre tres i sis mesos, dels càrrecs del consell regulador de què es tracti.

2. L'incompliment de les obligacions dels consells reguladors, si queda palès que hi concorren els fets a què fa referència l'apartat 1, no es considera greu. En aquest cas s'ha de comminar el consell regulador de què es tracti a complir les seves obligacions. Si aquest no esmena la causa que ha motivat l'expedient administratiu, se l'ha d'amonestar novament. La persistència en l'actitud d'incompliment comporta la suspensió, fins a tres mesos, de les funcions dels òrgans de govern del consell regulador. En ambdós casos d'avertència, el consell regulador ha d'esmenar, en el termini d'un mes, els fets que se li imputen.

3. S'ha de determinar per reglament el procediment a què fa referència l'apartat 2, en el qual ha de figurar en tot cas l'audiència al consell regulador.

ARTICLE 14. SISTEMES DE CONTROL

1. Els consells reguladors estan sotmesos a auditories anuals tècniques, econòmiques, financeres o de gestió, que han d'ésser efectuades pels òrgans de l'Administració pública competents en la matèria o per entitats privades designades específicament per l'Administració pública.

2. Els consells reguladors han d'establir els mecanismes necessaris per a garantir l'origen del raïm, els processos de producció, elaboració, envelliment, etiquetatge i comercialització.

3. Els consells reguladors han de comunicar a l'Institut Català de la Vinya i el Vi la composició de llurs òrgans de govern i les modificacions posteriors que s'hi puguin produir. Igualment han de comunicar el nomenament i el cessament, si s'escau, del secretari o secretària.

ARTICLE 15. REGISTRE DE CONSELLS REGULADORS DE DENOMINACIÓ D'ORIGEN

Es crea el Registre de Consells Reguladors de Denominacions d'Origen dins l'Institut Català de la Vinya i el Vi. S'han de determinar per reglament les dades que hi han de constar. En tot cas, hi han de figurar les dades actualitzades dels censos electorals de les denominacions d'origen i la composició de llurs òrgans de govern.

CAPÍTOL IV

RÈGIM SANCIONADOR

ARTICLE 16. OBLIGACIONS

1. Les persones físiques o jurídiques titulars de vinyes i cellers inscrits en els registres corresponents estan obligades a complir aquesta Llei i la normativa que la desplegui o la normativa en matèria de vitivinicultura que hi sigui concordant.

2. Les persones físiques o jurídiques titulars de vinyes i cellers inscrits en els registres corresponents estan obligades, a requeriment dels òrgans administratius competents en la matèria o dels inspectors habilitats, a:

- a) Subministrar-los informació sobre les instal·lacions, els productes, els serveis o els sistemes de producció o elaboració, i a permetre que els inspectors en facin la comprovació.
- b) Facilitar la documentació que serveix de justificació de les transaccions efectuades.
- c) No posar cap impediment a la realització de les visites d'inspecció ni a la presa de mostres o a qualsevol altre tipus de control o assaig sobre les vinyes o sobre els productes o les mercaderies que elaboren, distribueixen o comercialitzen i sobre les primeres matèries, els additius o els materials emprats.

ARTICLE 17. COMPETÈNCIA I PROCEDIMENT

1. Són competents per a acordar la incoació de procediments sancionadors i la imposició de sancions, els consells reguladors, el departament competent en matèria d'agricultura o l'Institut Català de la Vinya i el Vi, en els termes que estableix aquesta Llei i d'acord amb el que es determini per reglament. En tot cas, no es poden atribuir a un mateix organisme competències d'inspecció i de resolució.

2. Si, mentre es tramita el procediment sancionador, s'aprecia la possible qualificació dels fets com a constitutius de delictes o falta, s'ha de passar el tant de culpa al ministeri fiscal i suspendre el procediment administratiu un cop l'òrgan judicial corresponent hagi incoat el procés penal que correspongui, sempre que hi hagi identitat de subjecte, fet i fonament. Si l'Administració té coneixement que se segueix un procediment

penal pel mateix fet, subjecte i fonament, ha de suspendre la tramitació del procediment sancionador.

3. La sanció penal exclou la imposició de sanció administrativa. En el cas que no s'hagi estimat l'existència de delictes o falta, es pot continuar l'expedient sancionador, de conformitat, si escau, amb els fets que la jurisdicció penal hagi considerat provats.

ARTICLE 18. INSPECCIÓ

1. En l'exercici de llurs funcions, els inspectors de l'Administració pública tenen la consideració d'agents de l'autoritat i poden sol·licitar la col·laboració de qualsevol administració pública en els termes que assenyalen les normatives aplicables en aquesta matèria.

2. Els veedors dels consells reguladors que fan funcions inspectores tenen les mateixes atribucions dels inspectors de l'Administració pública, i llurs actuacions han d'ésser considerades com a realitzades per l'Administració pública. També, si cal, poden sol·licitar el suport necessari de les forces i els cossos de seguretat.

3. Els inspectors poden accedir, en l'exercici de llurs funcions, als locals i les instal·lacions de les empreses, i també poden analitzar i estudiar la documentació administrativa, tècnica i industrial de les empreses que inspeccionin, quan els calgui fer-ho en el curs de les actuacions que duguin a terme. Les dites actuacions i els resultats d'aquestes tenen en tot cas caràcter confidencial.

4. Les administracions públiques, i també les empreses públiques o les societats amb capital social participades majoritàriament per les administracions públiques, les organitzacions professionals i les organitzacions de consumidors han de donar la informació que els serveis d'inspecció els sol·licitin, quan els sigui demanada.

5. L'habilitació dels inspectors correspon al departament competent en matèria d'agricultura o a l'Institut Català de la Vinya i el Vi, d'acord amb les competències que cada organisme tingui atribuïdes. S'han d'establir per reglament els requisits i la formació necessaris per a obtenir aquesta l'habilitació.

ARTICLE 19. FUNCIONS DE LA INSPECCIÓ

1. Les funcions dels inspectors consisteixen a:

- a) Controlar la coincidència entre les declaracions formals i la realitat dels operadors del sector.
- b) Evitar, en les fases de producció, elaboració i enveïlliment, les pràctiques prohibides o nocives per a la salut i el medi ambient, sens perjudici de les competències que corresponguin en aquests àmbits a altres departaments de la Generalitat o a altres administracions.
- c) Controlar el compliment de la normativa reguladora de la producció, l'elaboració, l'enveïlliment, la comercialització, l'etiquetatge i l'emalatge vitivinícola.
- d) Comprovar la realitat de la informació sobre els productes.
- e) Vetllar perquè les denominacions d'origen compleixin llurs obligacions legals.
- f) Vetllar per la protecció dels productes amb denominació d'origen.

g) Qualsevol altra funció que els sigui encomanada pels òrgans de l'administració competent.

2. Les funcions que estableixen les lletres *a*, *d*, *e* i *g* de l'apartat 1 han d'ésser exercides pels consells reguladors.

3. Les funcions que estableix l'apartat 1.*b* i *f* han d'ésser exercides pels òrgans del departament competent en matèria d'agricultura o per l'Institut Català de la Vinya i el Vi en els termes que disposa aquesta Llei, d'acord amb el que s'estableixi per reglament.

4. La funció que estableix la lletra *c* de l'apartat 1 ha d'ésser exercida pels consells reguladors, l'Institut Català de la Vinya i el Vi o el departament competent en matèria d'agricultura, d'acord amb les competències respectives.

5. Els inspectors tenen l'obligació de complir estrictament llurs funcions amb deure de secret professional. L'incompliment d'aquest deure és considerat infracció als efectes del règim disciplinari aplicable.

6. Els inspectors en exercici de llurs funcions poden acordar immediatament l'adopció de les mesures cautelars que regula l'apartat 7, i n'han de donar compte en el termini més breu possible a l'òrgan administratiu competent en la matèria per a resoldre el procediment sancionador a fi que, mitjançant una resolució motivada, confirmi o aixequi la mesura adoptada.

7. Les mesures cautelars que adopti la inspecció i ratifiqui l'òrgan competent en la matèria poden consistir en la immobilització de les mercaderies, dels productes produïts o emmagatzemats, dels envasos o de les etiquetes, sempre que estiguin manifestament vinculats a la comissió d'una presumpta infracció tipificada per aquesta Llei. La durada de les mesures cautelars no pot excedir els quinze dies.

8. Si s'inicia formalment el procediment administratiu sancionador, l'òrgan competent per a resoldre'l pot ratificar o aixecar la mesura cautelar amb la finalitat de garantir l'eficàcia de la resolució que es pugui adoptar. En el cas de ratificació de la mesura cautelar, aquesta no pot tenir una durada superior als seixanta dies.

ARTICLE 20. INFRACCIONS

Els incompliments de les disposicions d'aquesta Llei i de la normativa comunitària o estatal que hi sigui concordant o de les disposicions de desplegament són considerats infraccions administratives, les quals poden ésser lleus, greus i molt greus.

ARTICLE 21. INFRACCIONS LLEUS

1. Es consideren infraccions lleus:

a) Les inexactituds o els errors en llibres de registre, en declaracions relatives a raïms, mostos i vins en documents d'acompanyament, si la diferència entre la quantitat consignada i la quantitat real no supera el 15% d'aquesta darrera.

b) La manca d'actualització dels llibres de registre si no ha transcorregut més d'un mes d'ençà de la data en què s'hauria d'haver practicat el primer assentament no reflectit.

c) La presentació de declaracions relatives a raïms, mostos i vins fora del termini reglamentari.

d) La manca d'alguna de les indicacions obligatòries a l'etiqueta o a la presentació dels productes, tret del que estableix l'article 22.1.e, o l'expressió d'aquestes en forma altra que la reglamentària.

e) L'incompliment del lliurament de productes per a les destil·lacions obligatòries.

f) L'aplicació, d'una manera diferent a l'establerta, de tractaments, pràctiques o processos autoritzats en l'elaboració o la transformació dels productes regulats per aquesta Llei, sempre que no hi hagi risc per a la salut.

g) L'incompliment d'alguna de les condicions establertes pel que fa a la producció, els paràmetres de qualitat, les varietats i l'autorització de plantacions.

h) L'incompliment de les obligacions merament formals que imposen les disposicions generals vigents en la matèria regulada per aquesta Llei, particularment la manca d'inscripció d'explotacions, empreses, mercaderies o productes en els registres administratius.

2. La competència per a incoar el procediment sancionador i la instrucció d'aquest, en el cas de les sancions per infraccions lleus, correspon als òrgans rectors dels consells reguladors, en els supòsits de productes emparats per denominació d'origen, o als òrgans que correspongui del departament competent en matèria d'agricultura o de l'Institut Català de la Vinya i el Vi, en els termes que s'estableixin per reglament.

ARTICLE 22. INFRACCIONS GREUS

1. Es consideren infraccions greus:

a) La manca de llibres de registre, documents d'acompanyament o declaracions relatives a raïms, mostos i vins, i també els errors, les inexactituds o les omissions greus que afectin les característiques de les mercaderies o els productes consignats.

b) Les inexactituds o els errors en llibres de registre, documents d'acompanyament o declaracions relatius a raïms, mostos i vins si la diferència entre la quantitat consignada i la real supera el 15% d'aquesta darrera.

c) La manca d'actualització dels llibres de registre si ha transcorregut més d'un mes d'ençà de la data en què s'hauria hagut de fer el primer assentament no reflectit.

d) El trasllat físic, sense autorització de l'òrgan competent, de les mercaderies intervingudes cautelarment, sempre que no es violin els precintes i que les mercaderies no surtin de les instal·lacions en què van ésser intervingudes.

e) La manca d'etiqueta o retolació indeleble preceptives o la utilització d'envasos o embalatges que no compleixin els requisits exigits per les disposicions vigents.

f) La utilització, en l'etiquetatge, la presentació o la publicitat dels productes, de denominacions, indicacions, qualificacions, expressions o signes que no corresponen al producte i indueixen dolosament a confusió.

g) L'incompliment del lliurament de productes per a les destil·lacions obligatòries.

h) La tinença o la venda de productes vínicos a doll sense autorització.

i) L'elaboració dels productes regulats per aquesta Llei mitjançant tractaments, pràctiques o processos no autoritzats, sempre que no hi hagi riscos per a la salut, i també l'addició o la substracció que en modifiquin la composició, amb resultats fraudulents.

j) L'incompliment de les normes sobre composició, qualitat, pes o volum o tota diferència entre les característiques reals dels productes de què es tracti i els productes ofertats pels productors, els elaboradors o els envasadors; tot acte de naturalesa similar el resultat del qual sigui l'incompliment de les característiques dels productes establerts per la legislació vigent, o les pràctiques enològiques no autoritzades.

k) La tinença de maquinària, instal·lacions o productes no autoritzats per a l'elaboració o l'emmagatzematge dels vins o els mostos en locals de les indústries elaboradores o envasadores.

l) Les plantacions de noves vinyes o de portaempelts sense autorització, si la persona infractora no arrenca una superfície equivalent a l'afectada per la infracció en un termini inferior a dos mesos des que l'Administració li ho ha requerit.

m) El subministrament incomplet de la informació o la documentació necessàries per a les funcions d'inspecció i control administratiu.

n) El fet de dificultar les tasques de control de qualitat dels òrgans competents en aquesta matèria.

2. La competència per a incoar el procediment sancionador i instruir-lo, en el cas de les infraccions greus a què fan referència les lletres *a, b, c, e, f, j, k i l* de l'apartat 1, correspon als òrgans rector dels consells reguladors en el cas dels productes emparats per una denominació d'origen, o, en els altres supòsits, als òrgans corresponents del departament competent en matèria d'agricultura o a l'Institut Català de la Vinya i el Vi.

3. La competència per a incoar el procediment sancionador i instruir-lo, en el cas de les infraccions greus a què fan referència les lletres *d, g, h, i, m i n* de l'apartat 1, correspon als òrgans que pertorqui del departament competent en matèria d'agricultura o de l'Institut Català de la Vinya i el Vi, en els termes que estableix aquesta Llei, d'acord amb el que es reguli per reglament.

ARTICLE 23. INFRACCIONS MOLT GREUS

1. Es consideren infraccions molt greus:

a) L'elaboració o la comercialització dels productes regulats per aquesta Llei, per mitjà de tractaments, pràctiques o processos aplicats que comportin un risc per a la salut.

b) La falsificació de productes o la venda de productes falsificats.

c) L'oposició a la presa de mostres i tota altra obstrucció de l'actuació dels serveis d'inspecció o dels òrgans de control i qualificació, i l'aportació de documentació d'informació falsa.

d) La manipulació, el trasllat o la disposició, sense autorització, de mercaderies intervingudes cautelament, si es violen els precintes o si les mercaderies surten de les instal·lacions en què van ésser intervingudes.

e) Les coaccions, les amenaces o tota altra forma de pressió al personal al servei de les administracions públiques que tinguin atribuïdes funcions d'inspecció o de control administratiu.

f) L'incompliment del lliurament de productes per a les destil·lacions obligatòries de dues o més campanyes en el període dels cinc anys anteriors a la inspecció.

2. La competència per a incoar el procediment sancionador i instruir-lo, en el cas de les faltes molt greus, correspon als òrgans del departament competent en matèria d'agricultura o de l'Institut Català de la Vinya i el Vi, d'acord amb les competències respectives, d'acord amb el que disposa aquesta Llei i el que determinin les normes que la despleguin.

ARTICLE 24. CONCURRÈNCIA D'INFRACCIONS

Si concorren dues infraccions o més imputables a una mateixa persona, i alguna d'aquestes infraccions és el mitjà necessari per a cometre l'altra o una de les altres, s'ha d'imposar a aquesta persona, com a sanció conjunta, la que correspongui a la infracció més greu.

ARTICLE 25. RESPONSABILITAT DE LES INFRACCIONS

1. La firma o la raó social que figura a l'etiqueta és responsable de les infraccions pel que fa als productes envasats. Si hi figura més d'una firma, nominativament o per qualsevol indicació que en permeti la identificació certa, aquestes han de respondre solidàriament de les infraccions. Així mateix, són responsables solidaris de les infraccions els elaboradors o els envasadors que no figurin a l'etiqueta, si se'n prova la connivència.

2. Són responsables de les infraccions en productes a doll, productes envasats sense etiqueta o productes amb etiqueta en la qual no figuri cap firma o raó social, els envasadors o els comerciants que tinguin el producte o que el comercialitzin.

3. Els titulars de les explotacions són responsables de les infraccions relatives a plantacions o a replantacions.

4. El procediment sancionador ha de respectar la presumpció que no hi ha responsabilitat administrativa mentre no es demostri el contrari.

5. La responsabilitat administrativa de les infraccions establertes per aquesta Llei s'aplica, si escau, independentment de la responsabilitat civil o penal exigible en cada cas concret.

ARTICLE 26. SANCIONS

1. Les infraccions lleus són sancionades mitjançant l'aplicació d'una multa de fins a 2.000 euros.

2. Les infraccions greus són sancionades mitjançant l'aplicació d'una multa d'entre 2.001 euros i 30.000 euros. Aquest import pot excedir fins a la meitat del valor de les mercaderies, els productes o les superfícies objecte de la infracció.

3. Les infraccions molt greus són sancionades mitjançant l'aplicació d'una multa d'entre 30.001 euros i 300.500 euros. Aquest import pot excedir fins al valor de les mercaderies, els productes o les superfícies objecte de la infracció.

4. Són òrgans competents per a imposar les sancions per infraccions lleus el president o presidenta del consell regulador o el director o directora general competent en la matèria; per infraccions greus, el director o directora general competent en la matèria o el director o directora de l'Institut Català de la Vinya i el Vi, d'acord amb les competències respectives, i per infraccions molt greus, el conseller o consellera competent en matèria d'agricultura.

5. Les sancions establertes per aquesta Llei són compatibles amb la pèrdua o la retirada de drets econòmics que regula la normativa de la Unió Europea, de l'Estat o de la Generalitat.

6. En els supòsits d'infraccions molt greus es pot imposar com a sanció supletòria el tancament temporal, per un període màxim de cinc anys, de l'empresa sancionada.

7. Pel que fa a les infraccions relatives a noves plantacions, varietats de vinya o portaempelts, es pot acordar arrancar els ceps afectats, i les despeses que en derivin han d'anar a càrrec de la persona o persones sancionades.

8. Els òrgans competents per a la imposició de les sancions de caràcter pecuniari poden exigir-ne el compliment per la via de constrenyiment.

ARTICLE 27. GRADUACIÓ DE LES SANCIONS

1. Per a determinar concretament la sanció que correspon d'aplicar, dins el tram assenyalat per a cada infracció, s'han de tenir en compte els criteris següents:

- a) L'existència d'intencionalitat.
- b) La reiteració. Als efectes d'aquesta Llei es considera reiteració la concurrència de més d'una irregularitat o infracció que se sancioni en un mateix procediment.
- c) La naturalesa dels perjudicis causats.
- d) La reincidència. Als efectes d'aquesta Llei es considera reincidència la comissió, en el termini de tres anys, de més d'una infracció de la mateixa naturalesa, si així s'ha declarat per resolució ferma.
- e) El volum de vendes o de producció i la posició de l'empresa infractora en el sector vitivinícola.
- f) El reconeixement i l'esmena de les infraccions abans que es resolgui el procediment sancionador corresponent.
- g) La quantitat i el valor del vi i els mostos que han estat objectes de la infracció.
- h) Les hectàrees de vinya i el valor del raïm que han estat objectes de la infracció.
- i) El temps transcorregut d'ençà que s'ha comès la infracció.

2. La quantia de la sanció es pot minorar si els fets constitutius de la infracció sancionada ocasionen, alho-

ra, la pèrdua o la retirada de drets econòmics reconeguts per la Unió Europea.

ARTICLE 28. PRESCRIPCIÓ I CADUCITAT

1. Les infraccions molt greus prescriuen al cap de tres anys; les greus, al cap de dos anys, i les lleus, al cap de l'any.

2. El termini màxim per a incoar els expedients i sancionar és de sis mesos a comptar d'ençà de la iniciació de l'expedient fins a la notificació de la resolució de la sanció.

CAPÍTOL V

L'INSTITUT CATALÀ DE LA VINYA I EL VI (INCAVI)

ARTICLE 29. NATURALESA DE L'INSTITUT CATALÀ DE LA VINYA I EL VI

1. L'Institut Català de la Vinya i el Vi es configura com un organisme autònom, de caràcter administratiu, amb autonomia econòmica i financera, personalitat jurídica pròpia i capacitat d'obrar per al compliment de les funcions establertes per aquesta Llei o les que li siguin aplicables.

2. L'Institut Català de la Vinya i el Vi queda sotmès, pel que fa al règim jurídic, a les disposicions d'aquesta Llei i als reglaments que la despleguin, al seu estatut jurídic i la resta de disposicions de dret administratiu que li siguin aplicables.

3. L'Institut Català de la Vinya i el Vi resta adscrit al departament competent en matèria d'agricultura.

ARTICLE 30. FUNCIONS DE L'INSTITUT CATALÀ DE LA VINYA I EL VI

Són funcions de l'Institut Català de la Vinya i el Vi:

- a) Dur a terme les actuacions que, en matèria vitivinícola, determini el departament competent en matèria d'agricultura.
- b) Exercir les competències en matèria de viticultura i d'enologia que corresponen a l'Administració de la Generalitat.
- c) Col·laborar amb els sectors econòmics i socials i amb els consumidors en les matèries relacionades amb la vinya i el vi.
- d) Fer actuacions sobre recerca, experimentació, difusió i anàlisi per a l'orientació i la millora productiva de la qualitat en matèria de viticultura i d'enologia.
- e) Aplicar polítiques de foment de la qualitat, la vigilància, la inspecció, el control i les certificacions de les denominacions vitivinícoles, en els termes que aquesta Llei assenyala.
- f) Exercir la competència en matèria sancionadora que li atribueix aquesta Llei.
- g) Impulsar la promoció dels vins de qualitat emparats per una denominació d'origen o una indicació geogràfica, tant en el mercat interior com en els mercats internacionals.

- h) Vetllar per la traçabilitat dels productes vitivinícoles.
- i) Proposar l'autorització, la modificació, la suspensió o la revocació dels consells reguladors, i emetre informes respecte a aquests procediments.
- j) Impartir cursos als consumidors sobre el coneixement i el bon ús dels vins, i també organitzar cursos d'especialització i de reciclatge de tècnics i professionals en matèria de viticultura i d'enologia, i col·laborar amb les universitat i altres centres de recerca.
- k) Actuar com a òrgan de coordinació i assessorament de les denominacions d'origen i les indicacions geogràfiques vitivinícoles.
- l) Exercir el control de la qualitat dels vins emparats per la denominació d'origen.
- m) Les altres que li encomani el departament competent en matèria d'agricultura.

ARTICLE 31. ÒRGANS DE GOVERN DE L'INSTITUT CATALÀ DE LA VINYA I EL VI

Són òrgans de govern de l'Institut Català de la Vinya i el Vi:

- a) El president o presidenta.
- b) El Consell Rector.
- c) El director o directora.
- d) El Consell Assessor.

ARTICLE 32. EL PRESIDENT O PRESIDENTA DE L'INSTITUT CATALÀ DE LA VINYA I EL VI

1. El president o presidenta de l'Institut Català de la Vinya i el Vi és el conseller o consellera competent en matèria d'agricultura.
2. Corresponen al president o presidenta de l'Institut Català de la Vinya i el Vi les funcions següents:
  - a) Definir la política general de l'Institut.
  - b) Exercir la representació i la direcció superiors de l'Institut.
  - c) Presidir el Consell Rector i el Consell Assessor, convocar-ne les reunions, dirigir-ne les sessions i vetllar pel compliment dels acords que adoptin aquests òrgans.
  - d) Impulsar i supervisar les activitats de l'Institut.
  - e) Aprovar l'avantprojecte del pressupost de l'Institut.
  - f) Subscriure els convenis de col·laboració.
  - g) Exercir qualsevol altra funció que li atribueixin les disposicions legals i les que no estiguin assignades als altres òrgans.

ARTICLE 33. EL CONSELL RECTOR

1. El Consell Rector és presidit pel president o presidenta de l'Institut Català de la Vinya i el Vi i és integrat, a més, pel director o directora, que presideix les reunions en absència del president o presidenta, i per les persones titulars dels òrgans que configuren l'estructura bàsica de l'Institut, la qual s'ha de determinar per reglament.
2. El president o presidenta de l'Institut Català de la Vinya i el Vi ha de nomenar un secretari o secretària del

Consell Rector, amb veu i sense vot, que ha d'ésser un funcionari o funcionària adscrit a aquest organisme autònom.

3. A iniciativa del president o presidenta, es poden convocar a les sessions del Consell Rector les persones responsables dels òrgans que s'estimi convenients, les quals, en aquest cas, hi assisteixen amb veu i sense vot.

4. Són funcions del Consell Rector:

- a) Emetre informe sobre els projectes de normes legals i reglamentàries que afecten el sector vitivinícola.
- b) Conèixer l'activitat de cada servei, unitat o àrea de l'Institut Català de la Vinya i el Vi que sigui d'interès dels membres del Consell o que exigeixi coordinar-los.
- c) Emetre informe sobre l'avantprojecte del pressupost de l'Institut Català de la Vinya i el Vi.
- d) Qualsevol altra funció que el president o presidenta o el director o directora estimin pertinent d'atribuir-li.

ARTICLE 34. EL DIRECTOR O DIRECTORA DE L'INSTITUT CATALÀ DE LA VINYA I EL VI

1. El director o directora de l'Institut Català de la Vinya i el Vi és nomenat pel Govern, a proposta del conseller o consellera competent en matèria d'agricultura.

2. Són funcions del director o directora de l'Institut Català de la Vinya i el Vi:

- a) Executar el programa d'activitats aprovat pel Consell Rector.
- b) Elaborar l'avantprojecte de pressupost de l'Institut Català de la Vinya i el Vi i fer-ne l'execució.
- c) Dirigir els serveis i la direcció de recursos humans de l'Institut.
- d) Representar ordinàriament l'Institut.
- e) Executar els acords del Consell Rector.
- f) Ordenar les despeses, de conformitat amb la normativa pressupostària.
- g) Exercir qualsevol altra funció que li atribueixi el Consell Rector.
- h) Dirigir les activitats del Consell Rector, i en absència del president o presidenta, presidir-ne les reunions.
- i) Emetre informe sobre la constitució, la modificació, la suspensió o la revocació dels consells reguladors.
- j) Qualsevol altra funció no reservada al Consell Rector.

3. Les funcions a què fa referència l'article 33.4.a no poden ésser atribuïdes al director o directora de l'Institut Català de la Vinya i el Vi.

ARTICLE 35. EL CONSELL ASSESSOR DE L'INSTITUT CATALÀ DE LA VINYA I EL VI

1. El Consell Assessor de l'Institut Català de la Vinya i el Vi es crea amb la finalitat de promoure la participació del sector vitivinícola i dels departaments de la Generalitat que puguin contribuir als objectius de l'Institut.

2. La composició i el nomenament dels membres del Consell Assessor s'han d'establir per reglament. En

tot cas, s'ha de garantir que en siguin membres els presidents dels consells reguladors de les denominacions d'origen, i el conseller o consellera competent en matèria d'agricultura n'ha d'exercir la presidència.

3. Les funcions del Consell Assessor de l'Institut Català de la Vinya i el Vi són:

a) Emetre informe sobre els projectes formulats per al desplegament legislatiu i reglamentari de la normativa vitivinícola.

b) Conèixer i, si escau, formular observacions i suggeriments sobre els plans d'actuació de l'Institut.

c) Conèixer i ésser informat sobre l'evolució i les perspectives del sector vitivinícola, els plans de modernització i orientació productiva, i emetre informes sobre aquests, si escau.

d) Assessorar l'Institut sobre totes les seves activitats i funcions, i també en relació amb les matèries i els estudis que li puguin ésser encomanats.

4. El Consell Assessor s'ha de reunir en sessió ordinària un cop l'any, com a mínim, i en sessió extraordinària tantes vegades com convingui. Les reunions són convocades pel president o presidenta, que en fixa l'ordre del dia.

5. Les sessions ordinàries del Consell Assessor s'han de convocar amb una antelació mínima de vint dies naturals, i les sessions extraordinàries s'han de convocar amb una antelació mínima de set dies naturals.

6. El quòrum per a la constitució del Consell Assessor és de la meitat més un dels membres. El president té vot diriment en el cas d'empat. Els acords s'adopten per majoria dels membres assistents

ARTICLE 36. ORGANITZACIÓ

El Govern ha de regular l'estructura orgànica i territorial de l'Institut Català de la Vinya i el Vi mitjançant decret.

ARTICLE 37. FINANÇAMENT DE L'INSTITUT CATALÀ DE LA VINYA I EL VI

L'Institut Català de la Vinya i el Vi es nodreix dels recursos següents:

a) Les quantitats consignades anualment en els pressupostos de la Generalitat.

b) Els donatius, les herències i els llegats de tot tipus que pugui rebre.

c) Els ingressos procedents de les operacions de crèdit necessàries per al compliment dels seus fins.

d) Els fruits, les rendes i els interessos dels seus béns patrimonials.

e) Les transferències que rebí d'entitats públiques o privades.

f) Els ingressos que provinguin de la prestació de serveis.

g) El producte de les sancions que imposi en exercici de les seves competències.

ARTICLE 38. PATRIMONI DE L'INSTITUT CATALÀ DE LA VINYA I EL VI

1. Constitueixen el patrimoni de l'Institut Català de la Vinya i el Vi:

a) Els béns i els drets que adquireix per qualsevol títol.

b) Els béns que li són adscrits per la Generalitat.

2. El règim patrimonial de l'Institut Català de la Vinya i el Vi queda subjecte a les disposicions vigents sobre el patrimoni de la Generalitat.

ARTICLE 39. RECURSOS ADMINISTRATIUS I RECLAMACIONS

1. Correspon al president o presidenta de l'Institut Català de la Vinya i el Vi la competència de resoldre els recursos d'alçada contra els actes del director o directora.

2. Correspon al president o presidenta la competència de resoldre les reclamacions prèvies en matèria civil i laboral.

3. Els actes dictats pel president o presidenta exhaureixen la via administrativa.

4. Correspon al conseller o consellera competent en matèria d'agricultura la resolució dels recursos d'alçada contra els actes administratius dictats pel president o presidenta de la comissió rectora dels consells reguladors.

DISPOSICIONS ADDICIONALS

PRIMERA

Els consells reguladors que hi ha en el moment d'entrada en vigor d'aquesta Llei adopten la naturalesa que estableix l'article 10, i, en el termini d'un any, han d'adaptar el reglament de la denominació d'origen a les disposicions d'aquesta Llei. Transcorregut aquest termini, el consell regulador de la denominació d'origen corresponent que no hi hagi adaptat el reglament queda automàticament extingit.

SEGONA

Els reglaments de les denominacions d'origen aprovats pels òrgans competents de la Generalitat han d'ésser ratificats per l'Administració general de l'Estat, en els termes que estableix la normativa aplicable a aquests efectes.

TERCERA

El producte de les sancions que s'imposin per les infraccions establertes per aquesta Llei es considera un ingrés del consell regulador, de l'Institut Català de la Vinya i el Vi o de la Generalitat, d'acord amb la competència respectiva en matèria sancionadora.

QUARTA

1. Els registres de vinyes i de cellers gestionats pel departament competent en matèria d'agricultura i pels consells reguladors de les denominacions d'origen integren un sistema de registre únic, informatitzat i actualitzat per a la consulta i la gestió de les diverses deno-

minacions d'origen, les organitzacions professionals agràries i les cooperatives, en els termes que resultin de la normativa aplicable.

2. Per norma de caràcter reglamentari s'han d'adaptar les disposicions que regulen els registres de vinyes i de cellers, amb la finalitat d'unificar els mecanismes que garanteixin l'origen del raïm, i els processos de producció, elaboració, envelliment i etiquetatge.

CINQUENA

L'Administració de la Generalitat ha d'impulsar convenis de col·laboració entre els diversos consells reguladors de les denominacions d'origen que comparteixen zones vitivinícoles.

SISENA

Els diversos organismes i departaments de la Generalitat que tinguin competències en matèria d'agricultura, de comerç i de sanitat, entre altres, han d'establir protocols de coordinació amb l'objectiu d'incrementar l'efectivitat en els controls exigits per la legislació vigent i establir un sistema de comunicació dels controls efectuats per aquests organismes a les denominacions d'origen.

DISPOSICIONS TRANSITÒRIES

PRIMERA

Els reglaments actuals de les denominacions d'origen mantenen la vigència mentre no se'n faci l'adaptació que estableix la disposició adicional primera.

SEGONA

Mentre els consells reguladors no estableixin les quotes internes definitives, s'estableixen com a quotes provisionals a cada consell regulador els fets i els imports de les taxes que aquesta Llei deroga.

DISPOSICIONS FINALS

PRIMERA

Queden derogats el Decret de 8 d'abril de 1980, pel qual es crea l'Institut Català de la Vinya i el Vi, i el Decret 221/1980, del 24 d'octubre, pel qual es modifica l'article 4.a, del dit Decret del 8 d'abril de 1980, a fi d'adaptar-lo a l'actual estructura dels departaments de la Generalitat, i tota altra norma que s'oposi al contingut d'aquesta Llei.

SEGONA

Queden derogats els articles 304, 305, 306 i 307 de la Llei 15/1997, del 24 de desembre, de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.

TERCERA

S'autoritza el Govern a dictar les normes que calguin per al desplegament reglamentari d'aquesta Llei.

QUARTA

Es faculta el Govern per a actualitzar, mitjançant un decret, l'import de les sancions que estableix aquesta Llei.

CINQUENA

Aquesta Llei entra en vigor al cap de tres mesos d'haver estat publicada en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Palau del Parlament, 9 de maig de 2002

La secretària
Marta Camps i Torrens

El president de la Comissió
Jordi Ausàs i Coll

Esmenes reservades per a defensar en el Ple

1

ESMENA NÚM. 2

De modificació

G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (1)

«L'objecte d'aquesta Llei és:

a) Ordenar el sector de la vinya i el vi a Catalunya, en el marc de la normativa comunitària, *que serà de directa aplicació en el no regulat en aquesta Llei.*»

2

ESMENA NÚM. 20

D'addició

G. P. d'Iniciativa per Catalunya Verds (ICV) (1)

«[...] i la seva producció, elaboració, envelliment i embotellat es realitzin a la zona [...]»

3

ESMENA NÚM. 24

De supressió

G. P. d'Iniciativa per Catalunya Verds (ICV) (3)

De tot el text de l'apartat.

4

ESMENA NÚM. 29

D'addició

G. P. Socialistes - Ciutadans pel Canvi (7)

«3.5.- *Reglamentàriament s'ha d'establir la creació d'un Registre corresponent als productors que, al mateix temps, elaboren exclusivament la seva pròpia producció.*

Aquests productors gaudiran de la possibilitat d'utilitzar un distintiu específic, que es regularà reglamentàriament.»

5

ESMENA NÚM. 32

De modificació

G. P. d'Iniciativa per Catalunya Verds (ICV) (4)

«4.1. L'àmbit de les denominacions d'origen coincideix amb l'àmbit territorial on es porta a terme la producció, l'elaboració, l'envelliment i l'embotellat, donant com a resultat l'obtenció de vins de qualitats diferents i pròpies, en funció de les característiques del medi, de les varietats de la vinya, dels sistemes de conreu i de les modalitats específiques d'elaboració i envelliment que els han de caracteritzar.»

6

ESMENA NÚM. 39

De supressió

G. P. Socialistes - Ciutadans pel Canvi (9)

«[...] denominació d'origen.

Sens perjudici de l'anterior, els consells reguladors en situacions d'excedents de raïm o de vi a la denominació d'origen, podran decidir no inscriure noves parcel·les al Registre de vinyes de la denominació d'origen, quan la plantació d'aquestes parcel·les s'hagi efectuat amb drets de replantació que provinguin d'altres zones diferents de l'àmbit territorial de la denominació d'origen.»

7

ESMENA NÚM. 41

D'addició

G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (3)

«[...] de la denominació d'origen.

Malgrat l'anterior, els Consells Reguladors, en situacions d'excedents de raïm o de vi a la Denominació d'Origen, podran decidir no inscriure noves parcel·les al Registre de vinyes de la Denominació d'Origen, quan la plantació d'aquestes parcel·les s'hagi efectuat amb drets de replantació adquirits.»

8

ESMENA NÚM. 51

De modificació

G. P. d'Iniciativa per Catalunya Verds (ICV) (7)

«1. Els Consells Reguladors es constituïran com a Corporacions de Dret Públic, per tal de poder recaptar taxes i aplicar el règim sancionador, amb personalitat jurídica pròpia i plena capacitat d'obrar per al compliment de llurs finalitats. Disposaran d'un Pressupost Autònom.»

9

ESMENA NÚM. 52

De modificació

G. P. d'Iniciativa per Catalunya Verds (ICV) (8)

«1. Els Consells Reguladors seran entitats públiques, als efectes de llur constitució, de llur organització, de llur règim econòmic i financer, de llur procediment sancionador que es detalla en aquesta mateixa disposició i del règim jurídic dels actes que, segons les lleis, tenen la consideració d'actes administratius.»

10

ESMENA NÚM. 54

D'addició

G. P. Socialistes - Ciutadans pel Canvi (10)

«[...] titulars de vinyes o cellers i els productors o elaboradors inscrits [...].»

11

ESMENA NÚM. 55

De supressió

G. P. d'Iniciativa per Catalunya Verds (ICV) (9)

«[...] d'acord amb els principis de representació democràtica representativitat dels interessos econòmics dels diferents sectors [...].»

12

ESMENA NÚM. 64

D'addició

G. P. Socialistes-Ciutadans pel Canvi (11)

«[...] els censos electorals de productors, elaboradors, viticultors i cellers.»

13

ESMENA NÚM. 75

D'addició

G. P. Socialistes-Ciutadans pel Canvi (17)

«[...] jurídiques titulars de vinyes i cellers i els productors o elaboradors inscrits als registres [...].»

14

ESMENA NÚM. 101

De supressió

G. P. Socialistes-Ciutadans pel Canvi (18)

De tot el text de l'apartat.

15

ESMENA NÚM. 106

De modificació

G. P. Popular (60)

«i) Impartir en col·laboració amb les universitats i d'altres centres de recerca cursos sobre el [...].»

1

ESMENA NÚM. 118
De supressió
 G. P. Socialistes-Ciutadans pel Canvi (21)

«[...] dies naturals.

Els acords s'adopten per majoria dels membres assistents i el quòrum per a la constitució de l'òrgan és de la meitat més un dels membres. El president té vot diriment en cas d'empat.»

17

ESMENA NÚM. 121
De modificació
 G. P. Socialistes-Ciutadans pel Canvi (22)

«[...] al que disposa aquesta Llei, en el termini *de sis mesos*.»

18

ESMENA NÚM. 123
D'addició
 G. P. Socialistes-Ciutadans pel Canvi (23)

«[...] l'import de les sancions que preveu aquesta Llei, *per tal d'adequar-lo als increments del cost de la vida*.»

19

ESMENA NÚM. 128
D'addició
 G. P. d'Iniciativa per Catalunya Verds (ICV) (18)

«Dins les previsions pressupostàries, el Govern ha de consignar les dotacions necessàries i suficients per oferir suport econòmic als Consells Reguladors de les Denominacions d'Origen per tal d'assolir igualtat de condicions amb la resta de Denominacions d'Origen d'altres comunitats autònomes.»

20

ESMENA NÚM. 129
D'addició
 G. P. d'Iniciativa per Catalunya Verds (ICV) (19)

«Reglamentàriament, es regularà la titularitat dels drets de plantació.»

21

ESMENA NÚM. 130
D'addició
 G. P. d'Iniciativa per Catalunya Verds (ICV) (20)

«Es regularan els drets de plantació de la futura reserva de drets de Catalunya.»

22

ESMENA NÚM. 134
De modificació
 G. P. Socialistes-Ciutadans pel Canvi (24)

«[...] i els dóna un termini *de sis mesos* que es creu el temps prudencial [...]»

3.10. PROCEDIMENTS QUE ES CLOUEN AMB L'ADOPCIÓ DE RESOLUCIONS

3.10.65. PROJECTES I PROPOSTES DE RESOLUCIÓ D'ACTUACIÓ DAVANT LES CORTS GENERALS

Proposta de resolució per la qual s'acorda de presentar a la Mesa del Congrés dels Diputats la Proposició de Llei de modificació de la Llei orgànica 2/1979, del 3 d'octubre, del Tribunal Constitucional, perquè els magistrats nomenats a proposta del Senat ho siguin en representació de les comunitats autònomes

Tram. 270-00018/06

Dictamen de la Comissió d'Organització i Administració de la Generalitat i Govern Local

A LA MESA DEL PARLAMENT

La Comissió d'Organització i Administració de la Generalitat i Govern Local, en sessió tinguda el dia 8 de maig de 2002, ha estudiat el text de la Proposta de Resolució per la qual s'acorda de presentar davant la Mesa del Congrés dels Diputats la Proposició de Llei de modificació de la Llei orgànica 2/1979, de 3 d'octubre, del Tribunal Constitucional per tal que els magistrats nomenats a proposta del Senat ho siguin en representació de les Comunitats Autònomes.

Finalment, recollint les modificacions aprovades per la Comissió i d'acord amb l'article 140.1 i concordants del Reglament del Parlament, ha acordat d'establir el Dictamen següent:

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ PER LA QUAL S'ACORDA DE PRESENTAR DAVANT LA MESA DEL CONGRÉS DELS DIPUTATS LA PROPOSICIÓ DE LLEI DE MODIFICACIÓ DE LA LLEI ORGÀNICA 2/1979, DEL 3 D'OCTUBRE, DEL TRIBUNAL CONSTITUCIONAL, PER TAL QUE ELS MAGISTRATS NOMENATS A PROPOSTA DEL SENAT HO SIGUIN EN REPRESENTACIÓ DE LES COMUNITATS AUTÒNOMES

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

Avui dia són molts els règims polítics que s'han dotat d'institucions de justícia constitucional. Tanmateix, no tots ells responen als mateixos esquemes, ni tan sols disposen d'estructures pròpies de justícia constitu-

nal, ja que no responen a principis pròpiament jurisdiccionals. A Europa, rebutjat el sistema constitucional nord-americà (el *judicial review*), l'Estat espanyol segueix un sistema que combina l'experiència austríaca i la francesa en la Llei orgànica 2/1979, del 3 d'octubre, del Tribunal Constitucional (LOTC).

El Tribunal de Garanties de la Segona República, que responia també a un model d'aquestes característiques, constitueix fins ara l'únic precedent de sistema judicial constitucional, tot i que el seu funcionament va deixar molt a desitjar, en opinió de la doctrina, per causes diverses, com la composició excessiva, una politització més que notable –aspecte reflectit en el sistema de designació dels seus membres– i l'àmplia legitimació per a impugnar, que va donar lloc a una saturació del tribunal, sobretot per l'enfrontament sistemàtic amb altres òrgans constitucionals, especialment amb la Generalitat de Catalunya.

Mutatis mutandi, aquesta descripció del funcionament del Tribunal de Garanties republicà serveix per a descriure l'actual Tribunal Constitucional, especialment l'aspecte de la saturació, a causa també, en part, dels nombrosos conflictes constitucionals plantejats per l'Estat amb les comunitats autònomes, entre elles Catalunya, la comunitat que més normes ha vist que eren objecte de recurs davant l'alt Tribunal des que fou creat, una circumstància que, com és obvi, no s'explica únicament per l'alt nivell de producció normativa assolit pel Parlament de Catalunya. Una reforma puntual de la LOTC d'aquest mateix any 2002, però, ha ampliat el ventall de possibles recurrents a les administracions locals que presentin conflictes de competències. Aquesta qüestió ha portat alguns sectors polítics i jurídics a plantejar una reforma més aprofundida del Tribunal Constitucional (TC) i de les seves vies d'accés, per a evitar la intensa litigiositat i descarregar de feina aquesta magistratura extraordinària, especialment en matèria d'empara dels drets fonamentals i de les llibertats públiques, ja que s'ha vist convertida, en la pràctica, en una darrera instància judicial ordinària, però sobretot per a intentar conciliar els conflictes constitucionals entre les comunitats autònomes i l'Estat, amb l'ampliació dels terminis d'impugnació i la intensificació dels mecanismes de consulta. Aquest darrer aspecte ha donat lloc a una iniciativa legislativa recent.

Ara bé, la LOTC, redactada a partir de l'antecedent republicà i de les influències alemanyes i italianes, fou una llei no consensuada fins al darrer tram parlamentari, una qüestió que explica el fet que, des d'un punt de vista tècnic, alguns aspectes de la seva regulació són especialment polèmics; com el de la seva naturalesa com a òrgan judicial o òrgan polític i la problemàtica relativa a la seva composició. Una primera qüestió polèmica és la naturalesa del TC com a òrgan judicial o com a òrgan polític. Aquesta és una de les qüestions més debatudes i controvertides. La veritat és que el TC no apareix enquadrat dins els òrgans del Poder Judicial, per bé que estigui compost per autèntics jutges, als quals s'exigeix una formació jurídica sòlida i que compleixin les seves funcions per mitjà de procediments jurisdiccionals. El que succeeix és que, malgrat això, el

sistema de selecció dels seus integrants és diferent de la dels components del Poder Judicial perquè depèn d'òrgans polítics i, a més, utilitza, per a la motivació de les seves resolucions, valoracions de signe polític.

Aprofundint més en la qüestió de la composició i del sistema d'elecció, val la pena recordar l'origen dels seus membres, fixat per l'article 159 de la Constitució: dos magistrats nomenats pel rei a proposta del Govern de l'Estat, vuit d'origen parlamentari –quatre pel Congrés i quatre pel Senat, per una majoria de tres cinquenes parts, que donen lloc a un sistema de repartiment que es procura que sigui proporcional pel que fa als partits majoritaris; un sistema caracteritzat com la *lottizzazione* italiana– i dos magistrats d'origen judicial a proposta del Consell General del Poder Judicial.

Tot i que hi ha veus crítiques per l'excessiu protagonisme dels òrgans polítics en la seva designació i amb la menysvaloració del Poder Judicial, la naturalesa politicojurídica d'aquest òrgan obliga a mantenir una primacia del Parlament, encara que, com s'ha vist, aquest control polític *ab origine* s'ha trencat en moltes ocasions perquè els magistrats polítics, una vegada nomenats, no mantenen cap relació de dependència amb els òrgans i els partits que els van proposar.

Una altra qüestió, tan o més preocupant que l'anterior, és l'absència de les comunitats autònomes en la designació dels membres del TC. Certament, no serveix d'excusa el fet que el Senat, com a suposada cambra de representació territorial, sigui el canal adequat a aquest efecte, com alguns han defensat, tenint en compte que el rei pot nomenar fins a quatre magistrats a proposta de la cambra alta. En la pràctica, aquests magistrats són designats en funció de la representativitat dels diferents grups polítics però no de les diferents comunitats autònomes. Possiblement, aquest pretext formal s'explicaria més aviat en el precedent republicà, però no pas en l'actualitat. D'aquí que s'imposa la reforma de la LOTC perquè tingui en compte les comunitats autònomes, atesa la important funció que s'atribueix al TC en la configuració del model d'organització territorial de l'Estat. Així, per mitjà d'aquesta proposta de resolució, es planteja que els quatre magistrats proposats pel Senat, la cambra de representació territorial segons l'article 69.1 de la Constitució, siguin designats per la Comissió General de les Autonomies, de la cambra alta, amb la consulta prèvia a l'assemblea legislativa o, si de cas hi manca, a l'òrgan col·legiat superior de les comunitats autònomes, d'acord amb el que estableixin llurs estatuts interiors, de manera que mentre no sigui possible una reforma constitucional que variï la composició actual i l'origen dels magistrats del TC, els magistrats proposats pel Senat ho siguin en representació de les comunitats autònomes.

ARTICLE ÚNIC

Es modifica l'article 16.1 de la Llei 2/1979, del 3 d'octubre, del Tribunal Constitucional, que queda redactat de la manera següent:

«Els magistrats del Tribunal Constitucional han d'ésser nomenats a proposta de les cambres, del Govern i del Consell General del Poder Judicial, en les condicions

que estableix l'article 159.1 de la Constitució. En tot cas, els magistrats proposats pel Senat han d'ésser designats, en representació de les comunitats autònomes, a iniciativa de la Comissió General de les Autonomies, amb la consulta prèvia a l'assemblea legislativa o, si de cas hi manca, a l'òrgan col·legiat superior de les comu-

nitats autònomes, d'acord amb el que estableixin llurs estatuts interiors.»

Palau del Parlament, 8 de maig de 2002

El secretari

Joan Ridao i Martín

La presidenta de la Comissió

M. Eugènia Cuenca i Valero

P R E U S

Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya

Subscripció anual (edició impresa o en microfitxa)	45,08 euros	
Número solt	1,35 euros	

Diari de Sessions del Parlament de Catalunya

Subscripció anual (edició impresa o en microfitxa)	36,06 euros	IVA inclòs
Número solt	0,72 euros	

Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya

i Diari de Sessions del Parlament de Catalunya

Subscripció conjunta (edició impresa o en microfitxa)	78,13 euros	
---	-------------	--

Les publicacions oficials també són consultables a www.parlament-cat.es

ISSN 0213-7798

Dipòsit legal: B-20.066-1980

Impress a Multitext, SL • Barcelona

9 770213 779000